

**Всесвітнє антидопінгове агентство
Національний антидопінговий центр України**

**ВСЕСВІТНІЙ
АНТИДОПІНГОВИЙ
КОДЕКС**

Київ 2008

УДК
ББК

Всесвітній антидопінговий кодекс / Національний антидопінговий центр України. Перекл. з англ. – К. : АВІАЗ, 2008. – 111 с.

ISBN

Всесвітній антидопінговий кодекс уперше був прийнятий у 2003 р. і почав діяти в 2004 р. Змінений Всесвітній антидопінговий кодекс був затверджений Радою засновників Всесвітнього антидопінгового агентства 17 листопада 2007 р. Переглянутий Всесвітній антидопінговий кодекс набуде чинності з 1 січня 2009 р.

Ця книга є перекладом англійської версії Всесвітнього антидопінгового кодексу 2009 р. Український переклад Всесвітнього антидопінгового кодексу є робочим правовим документом, який може застосовуватися в практиці спортивних організацій.

Видання призначене для тренерів, спортсменів, спортивних педагогів, діячів фізкультури і спорту, лікарів, юристів, соціальних працівників і представників суміжних спеціальностей.

ББК

ISBN

© Національний антидопінговий
центр України

© _____, перекл. з англ., 2008

© ПП «АВІАЗ», 2008

З М І С Т

Цілі, сфера застосування і структура Всесвітньої антидопінгової програми і Кодексу
Кодекс
Всесвітня антидопінгова програма
Міжнародні стандарти
Моделі кращих методів організації роботи і рекомендації
Фундаментальне обґрунтування необхідності Всесвітнього антидопінгового Кодексу

ЧАСТИНА ПЕРША: ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ

Вступ

Стаття 1. Визначення допінгу

Стаття 2. Порухення антидопінгових правил

- 2.1. Наявність забороненої субстанції або її метаболітів, або маркерів у пробі, взятій у спортсмена
- 2.2. Використання або спроба використання спортсменом забороненої субстанції або забороненого методу
- 2.3. Відмова або ненадання проб без поважної причини після отримання офіційного повідомлення відповідно до чинних антидопінгових правил або будь-яке інше ухилення від здачі проб
- 2.4. Порухення існуючих вимог щодо доступності спортсмена для взяття у нього проб під час позазмагального періоду
- 2.5. Фальсифікація або спроба фальсифікації в будь-якій складовій допінг-контролю
- 2.6. Володіння забороненими субстанціями і забороненими методами
- 2.7. Розповсюдження або спроба розповсюдження забороненої субстанції або забороненого методу
- 2.8. Призначення або спроба призначення спортсменові під час

змагального періоду забороненого методу або забороненої субстанції

Стаття 3. Докази застосування допінгу

- 3.1. Тягар і критерії доказу
- 3.2. Способи встановлення фактів і презумпції

Стаття 4. Заборонений список

- 4.1. Публікація і перегляд Забороненого списку
- 4.2. Заборонені субстанції і заборонені методи, перелічені в Забороненому списку
- 4.3. Критерії включення субстанцій і методів до Забороненого списку
- 4.4. Терапевтичне використання
- 4.5. Програма моніторингу

Стаття 5. Тестування

- 5.1. Планування тестування
- 5.2. Стандарти для тестування
- 5.3. Повернення до змагань спортсменів після залишення спорту

Стаття 6. Аналіз проб

- 6.1. Використання акредитованих лабораторій
- 6.2. Цілі збору і аналізу проб
- 6.3. Наукові дослідження, що проводяться на пробах
- 6.4. Стандарти для аналізу проб і звітів
- 6.5. Повторна перевірка проб

Стаття 7. Обробка результатів

- 7.1. Первинний розгляд несприятливого результату аналізу
- 7.2. Повідомлення після первинного розгляду несприятливого результату аналізу
- 7.3. Розгляд атипових результатів
- 7.4. Розгляд інших порушень антидопінгових правил, не зазначених у статтях 7.1.–7.3.
- 7.5. Принципи, що застосовуються при призначенні тимчасового відсторонення
- 7.6. Залишення спорту

Стаття 8. Право на неупереджене слухання

- 8.1. Неупереджене слухання
- 8.2. Слухання у зв'язку з конкретною спортивною подією
- 8.3. Відмова від слухань

Стаття 9. Автоматичне анулювання індивідуальних результатів

Стаття 10. Санкції до спортсменів в індивідуальних видах спорту

- 10.1. Анулювання результатів під час спортивної події, в ході якої сталося порушення антидопінгових правил
- 10.2. Дискваліфікація за наявність, використання або спробу використання, або володіння забороненими субстанціями і забороненими методами
- 10.3. Дискваліфікація за інші порушення антидопінгових правил
- 10.4. Відміна або скорочення терміну дискваліфікації у разі виявлення особливих субстанцій за певних обставин
- 10.5. Відміна або скорочення дискваліфікації, зважаючи на виняткові обставини

- 10.6. Обтяжливі обставини, які можуть спричинити збільшення терміну дискваліфікації
- 10.7. Неодноразові порушення
- 10.8. Анулювання результатів змагань, наступних за збором проб або ухвалою про порушення антидопінгових правил
- 10.9. Початок терміну дискваліфікації
- 10.10. Статус у період дискваліфікації
- 10.11. Тестування перед зняттям заборони
- 10.12. Накладення фінансових санкцій

Стаття 11. Наслідки для команд

- 11.1. Тестування в командних видах спорту
- 11.2. Наслідки для командних видів спорту
- 11.3. Організатор спортивної події може зробити наслідки суворішими для командних видів спорту

Стаття 12. Санкції до спортивних організацій

Стаття 13. Апеляції

- 13.1. Рішення, на які можуть подаватися апеляції
- 13.2. Апеляції з приводу рішень щодо порушень антидопінгових правил, наслідків і тимчасових усунень
- 13.3. Невинесення своєчасної ухвали антидопінговою організацією
- 13.4. Апеляція з приводу ухвал про надання або відмову в наданні права на терапевтичне використання
- 13.5. Апеляції на ухвали по частині 3 і частині 4 цього Кодексу

- 13.6. Апеляції на ухвали про припинення дії або позбавлення акредитації лабораторій

Стаття 14. Конфіденційність і надання інформації

- 14.1. Повідомлення про несприятливі результати аналізу, атипові результати та інші можливі порушення антидопінгових правил
- 14.2. Публічне обнародування
- 14.3. Інформація про місцезнаходження спортсмена
- 14.4. Статистичні звіти
- 14.5. Інформаційний центр з допінг-контролю
- 14.6. Конфіденційність даних

Стаття 15. Роз'яснення щодо відповідальності при проведенні допінг-контролю

- 15.1. Тестування під час спортивних подій
- 15.2. Тестування в позазмагальний період
- 15.3. Обробка результатів, слухання і санкції
- 15.4. Взаємне визнання

Стаття 16. Допінг-контроль у тварин, що беруть участь у спортивних змаганнях

Стаття 17. Термін давності

ЧАСТИНА ДРУГА: ОСВІТНІ ПРОГРАМИ І НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Стаття 18. Освітні програми

- 18.1. Основний принцип і головна мета
- 18.2. Програми і напрями діяльності

18.3. Кодекси професійної поведінки

18.4. Координація і співпраця

Стаття 19. Наукові дослідження

19.1. Мета і завдання наукових антидопінгових досліджень

19.2. Типи наукових досліджень

19.3. Координація наукових досліджень і використання результатів

19.4. Порядок проведення наукових досліджень

19.5. Дослідження з використанням заборонених субстанцій і методів

19.6. Зловживання результатами

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 20. Додаткові ролі та відповідальність сторін, що підписалися

20.1. Роль і відповідальність Міжнародного олімпійського комітету (МОК)

20.2. Роль і відповідальність Міжнародного параолімпійського комітету

20.3. Роль і відповідальність міжнародних федерацій

20.4. Роль і відповідальність національних олімпійських і національних параолімпійських комітетів

20.5. Роль і відповідальність національних антидопінгових організацій

20.6. Роль і відповідальність оргкомітетів великих спортивних подій

20.7. Роль і відповідальність ВАДА

Стаття 21. Додаткові ролі і відповідальність спортсменів та інших осіб

21.1. Роль і відповідальність спортсменів

21.2. Роль і відповідальність персоналу спортсменів

Стаття 22. Участь урядів

- 22.1. Кожен уряд здійснюватиме всі дії та вживатиме всіх заходів, необхідних для виконання правил Конвенції ЮНЕСКО
- 22.2. Кожен уряд стимулюватиме свої служби і агентства для передавання інформації антидопінговим організаціям
- 22.3. Кожен уряд поважатиме арбітраж як переважний засіб вирішення суперечок, пов'язаних із застосуванням допінгу
- 22.4. Всі інші способи участі урядів в антидопінговій діяльності відповідатимуть Кодексу
- 22.5. Уряди мають прийняти цю статтю до 1 січня 2010 р.
- 22.6. Відмова Уряду від ратифікації ухвалення, затвердження або приєднання до Конвенції ЮНЕСКО до 1 січня 2010 р.

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА: ПРИЙНЯТТЯ, ВІДПОВІДНІСТЬ, ЗМІНИ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Стаття 23. Прийняття, відповідність та зміни

- 23.1. Ухвалення Кодексу
- 23.2. Забезпечення виконання Кодексу
- 23.3. Відповідність Кодексу
- 23.4. Моніторинг відповідності Кодексу і Конвенції ЮНЕСКО
- 23.5. Додаткові наслідки невідповідності Кодексу для сторони, що підписалася
- 23.6. Зміна Кодексу
- 23.7. Відгук згоди прийняти Кодекс

Стаття 24. Інтерпретація Кодексу

Стаття 25. Перехідні положення

- 25.1. Загальне застосування Кодексу 2009
- 25.2. Відсутність зворотної сили, якщо тільки не застосовується принцип *Lex Mitior*
- 25.3. Застосування положень Кодексу до рішень, ухвалених до набуття чинності Кодексу 2009
- 25.4. Особливі порушення, зроблені до прийняття Кодексу
- 25.5. Додаткові поправки до Кодексу

ДОДАТОК 1: ВИЗНАЧЕННЯ

Додаток 1: Визначення

Цілі, сфера застосування і структура Всесвітньої антидопінгової програми і Кодексу

Цілі Всесвітнього антидопінгового кодексу і Всесвітньої антидопінгової програми полягають у такому:

- Захищати фундаментальне право спортсменів брати участь у змаганнях, вільних від допінгу, і таким чином пропагувати здоров'я, справедливість і рівність для всіх спортсменів миру, а також
- Забезпечувати створення узгоджених, скоординованих і ефективних антидопінгових програм як на міжнародному, так і на національному рівнях, щоб розкривати, стримувати і запобігати випадкам застосування допінгу.

Кодекс

Кодекс є основоположним і універсальним документом, на якому ґрунтується Всесвітня антидопінгова програма в спорті. Мета Кодексу полягає в підвищенні ефективності боротьби з допінгом у світі шляхом об'єднання основних елементів

цієї боротьби. Для досягнення ефективної взаємодії з тих питань, з яких потрібна одностайність, Кодекс містить доволі конкретні положення; водночас він досить універсальний у тих випадках, коли потрібний гнучкий підхід до питань застосування на практиці принципів боротьби з допінгом.

Примітка: Олімпійська хартія, що діє з 7 липня 2007 р., і Конвенція ЮНЕСКО, прийнята в Парижі 19 жовтня 2005 р., визнають запобігання застосуванню допінгу і боротьбу з допінгом у спорті найважливішою складовою в роботі Міжнародного олімпійського комітету і ЮНЕСКО, а також основоположну роль Кодексу.

Всесвітня антидопінгова програма

Всесвітня антидопінгова програма містить усі компоненти, необхідні для забезпечення оптимальної гармонізації та впровадження кращих методів організації в міжнародних і національних антидопінгових програмах. Основними її компонентами є:

Рівень 1. Кодекс.

Рівень 2. Міжнародні стандарти.

Рівень 3. Моделі кращих методів і принципів організації роботи.

Міжнародні стандарти

Міжнародні стандарти для різних технічних і процедурних компонентів антидопінгової програми будуть розроблені після консультацій зі сторонами, що підписалися, і урядами і затверджені Всесвітнім антидопінговим агентством (ВАДА). Вони будуть створені з метою гармонізації відносин між антидопінговими організаціями, відповідальними за певні технічні та процедурні складові антидопінгових програм. Суворе дотримання Міжнародних стандартів є обов'язкове для визначення відповідності Кодексу роботі, що проводиться в країні. Стандарти час від часу можуть переглядатися Виконавчим комітетом ВАДА після необхідних консультацій зі сторонами, що підписалися, та урядами. Якщо Кодексом не передбачено інакше, Міжнародні стандарти і всі зміни до них набувають чинності у термін, зазначений у Міжнародних стандартах або змінах.

Примітка: Міжнародні стандарти містять безліч технічних деталей, необхідних для реалізації положень Кодексу. Міжнародні стандарти, включені до Кодексу у вигляді посилань, після консультацій зі сторонами, що

підписалися, та урядами будуть перевірені експертами ще раз і видані як окремі технічні документи. Важливо, щоб Виконавчий комітет ВАДА міг своєчасно вносити зміни до Міжнародних стандартів без вимоги внесення яких-небудь поправок до Кодексу або до правил і законодавчих норм окремого засновника.

Моделі кращих методів організації роботи і рекомендації

Моделі кращих методів організації роботи і керівництва розроблені й розроблятимуться на основі Кодексу для забезпечення ухвалення рішень у різних сферах боротьби з допінгом. Ці моделі будуть рекомендовані Всесвітнім антидопінговим агентством і доступні для сторін, що підписалися, за запитом, проте вони не будуть обов'язковими для сторін. Окрім надання документації, яка описує моделі, ВАДА організуватиме тренінги для сторін, що підписалися.

Примітка: Відповідно до прийнятих у 2007 р. поправок до Кодексу, ВАДА підготує додаткові моделі антидопінгових норм і правил для всіх основних груп сторін, що підписалися (наприклад, міжнародних федерацій, національних антидопінгових організацій тощо). Ці норми і правила будуть розроблені на основі Кодексу, до них будуть включені новітні моделі кращих методів організації роботи і всі деталі (в тому числі посилання на Міжнародні стандарти), необхідні для ефективного здійснення антидопінгової програми.

Ці моделі норм і правил міститимуть альтернативи, з яких сторони можуть вибирати. Деякі можуть вважати за краще прийняти ці правила і норми у початковому варіанті. Інші можуть ухвалити рішення модифікувати їх. Водночас засновники можуть розробити свої правила і норми відповідно до загальних принципів і певних вимог Кодексу.

Інші модельні документи або керівні вказівки для специфічних сфер антидопінгової роботи можуть розроблятися відповідно до побажань і потреб зацікавлених сторін. Це можуть бути моделі національних антидопінгових програм, обробки результатів, тестування (що виходять за рамки особливих вимог, опублікованих у Міжнародному стандарті для тестувань), освітніх програм тощо. Всі моделі кращих методів організації роботи розглядатимуться і затверджуватимуться ВАДА, перш ніж будуть включені до Всесвітньої антидопінгової програми.

Фундаментальне обґрунтування необхідності Всесвітнього антидопінгового Кодексу

Антидопінгові програми покликані зберегти те, що насправді є важливе і цінне для спорту, що часто називають «духом спорту» і що є суттю олімпійського руху. Це те, що визначає наше прагнення до чесної гри. Дух спорту – це прославляння людського духу, тіла і розуму; він характеризується такими цінностями:

- етика, справедливість і чесність;
- здоров'я;
- високий рівень виступу;
- характер і освіта;
- задоволення і радість;
- колективізм;
- відданість і вірність зобов'язанням;
- повага до правил і законів;
- повага до себе та інших учасників змагань;
- мужність;
- спільність і солідарність.

Допінг докорінно суперечить духу спорту.

На славу спорту і сприяючи боротьбі з допінгом, Кодекс вимагає від кожної антидопінгової організації сприяти розвитку та запровадженню освітніх програм для спортсменів, включаючи молодь, і персоналу спортсменів.

ЧАСТИНА ПЕРША: ДОПІНГ-КОНТРОЛЬ

Вступ

У першій частині Кодексу висловлюються специфічні антидопінгові правила і принципи, яких мають дотримуватися організації, відповідальні за прийняття та виконання антидопінгових правил через свої повноваження, наприклад, Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний параолімпійський комітет, міжнародні федерації, оргкомітети великих змагань і національні антидопінгові організації. Всі ці організації надалі іменуватимуться антидопінговими організаціями.

Усі положення Кодексу обов'язкові й мають виконуватися кожною антидопінговою організацією, спортсменом або іншою особою. Водночас Кодекс

не замінює і не відмінює необхідність всеосяжних антидопінгових правил, прийнятих кожною антидопінговою організацією. Деякі положення Кодексу мають бути включені у власні антидопінгові правила кожної антидопінгової організації без істотних змін, іншими ж положеннями Кодексу є керівні принципи, що дають змогу кожній антидопінговій організації гнучкіше формулювати правила або встановлювати вимоги, обов'язкові для виконання кожною антидопінговою організацією без необхідності їх повторення у власних антидопінгових правилах.

Примітка: Ті статті Кодексу, які мають бути включені до правил кожною антидопінговою організацією без істотних змін, наведені в статті 23.2.2. Наприклад, для досягнення гармонізації дуже важливо, щоб сторони, які підписалися, ухвалювали свої рішення, виходячи з одного й того ж списку порушень антидопінгових правил, тягара доказів, і щоб наслідки одних і тих самих порушень антидопінгових правил були однаковими. Ці правила мають бути однаковими незалежно від того, чи проводяться слухання міжнародною федерацією, чи проводяться вони на національному рівні або в Спортивному арбітражному суді (CAS).

Пункти Кодексу, не викладені в статті 23.2.2, проте є обов'язковими для виконання, хоча від антидопінгових організацій не вимагають включати їх дослівно. В основному ці правила поділяють на дві категорії. По-перше, деякі положення передбачають вживання антидопінговими організаціями певних заходів без необхідності повторювати ці положення у власних антидопінгових правилах антидопінгових організацій. Наприклад, кожна антидопінгова організація має планувати і здійснювати тестування відповідно до статті 5, але немає потреби повторювати ці вказівки у власних правилах антидопінгової організації. По-друге, деякі положення, будучи по суті обов'язковими, допускають гнучкість у здійсненні принципів цього положення кожною антидопінговою організацією. Наприклад, для досягнення ефективної та гармонійної взаємодії не потрібно, щоб усі сторони, що підписалися, використовували одну-єдину форму обробки результатів і процесу слухання. Нині у міжнародних федерацій та інших національних органів існує багато різних, проте ефективних процесів обробки результатів і слухань. Кодекс не вимагає абсолютної уніфікації обробки результатів і процесу слухань, проте треба, щоб різні підходи сторін відповідали вимогам, прописаним у Кодексі.

Антидопінгові правила, як і правила змагань, є спортивними правилами, за якими проводяться змагання. Спортсмени приймають ці правила як умову участі в змаганнях і зобов'язані їх дотримуватися. Кожна сторона, що підписалася, зобов'язана встановити правила і процедури для того, щоб усі спортсмени та інші особи, а також організації, які діють під юрисдикцією

сторони, що підписалася, були поінформовані та згодні дотримуватися чинних антидопінгових правил відповідних антидопінгових організацій.

Примітка: Будучи учасниками спортивних змагань, спортсмени зобов'язані дотримуватися правил змагань у своєму виді спорту. Також спортсмени та їх персонал зобов'язані дотримуватися антидопінгових правил, заснованих на статті 2 цього Кодексу, через їх згоду на членство, акредитацію або участь у спортивних організаціях і спортивних змаганнях, покликаних підкорятися Кодексу. Проте кожна сторона, що підписалася, має вживати усіх необхідних заходів для того, щоб спортсмени і персонал спортсменів, які знаходяться під її юрисдикцією, дотримувались антидопінгових правил відповідної антидопінгової організації.

Кожна сторона, що підписалася, має встановити правила і розробити процедури, які забезпечують отримання згоди спортсменів або інших осіб, а також організацій, що знаходяться під юрисдикцією сторони, що підписалася, на поширення відомостей приватного характеру відповідно до вимог Кодексу. Всі зазначені особи та організації зобов'язані підкорятися антидопінговим правилам і виконувати їх, включаючи застосування санкцій за порушення цих правил спортсменами або іншими особами. Ці специфічні спортивні правила і процедури, спрямовані на загальне і скоординоване застосування правил боротьби із допінгом, відрізняються за своєю суттю від інших правил і у зв'язку з цим не можуть підкорятися або обмежуватися будь-якими національними вимогами і юридичними стандартами, що застосовуються в кримінальних процесах або при розгляді питань працевлаштування. Розглядаючи факти і законодавчу сторону якого-небудь випадку, всі суди, арбітражні суди та інші органи, які ухвалюють юридичні рішення, покликані повністю розуміти і поважати істотні відмінності антидопінгових правил, викладених у Кодексі, а також той факт, що цей Кодекс є результатом консенсусу сторін, зацікавлених у чесному спорті в усьому світі.

Стаття 1. Визначення допінгу

Допінг визначається як вчинення одного або кількох порушень антидопінгових правил, наведених у статтях 2.1–2.8 цього Кодексу.

Стаття 2. Порушення антидопінгових правил

Примітка до статті 2: Метою статті 2 є опис обставин і дій, які визначаються як порушення антидопінгових правил. Слухання з приводу допінгових випадків проводимуться на підставі заяв про порушення одного або більше із зазначених правил.

Спортсмени або інші особи несуть відповідальність за незнання того, що містить у собі поняття «Порушення антидопінгових правил», а також за незнання субстанцій і методів, включених до Забороненого списку.

До порушень антидопінгових правил належать:

2.1. Наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі, взятій у спортсмена

2.1.1. Персональним обов'язком кожного спортсмена є недопущення потрапляння забороненої субстанції в його організм. Спортсмени несуть відповідальність за будь-яку заборонену субстанцію або її метаболіти чи маркери, виявлені в узятих у них пробах. Відповідно немає потреби доводити факт наміру, помилки, халатності або усвідомлення спортсменом того, що він використовував допінг, при встановленні випадків порушень, описаних у статті 2.1.

Примітка до статті 2.1.1: З метою дотримання антидопінгових правил щодо наявності заборонених субстанцій або їх метаболітів чи маркерів Кодекс приймає правило суворої відповідальності, прийняте в Антидопінговому кодексі олімпійського руху і в переважній більшості антидопінгових правил, які існували до прийняття Кодексу. Згідно з принципом суворої відповідальності, відповідальність лежить на спортсменові, і у будь-який момент, коли в пробі спортсмена виявляють заборонену субстанцію, відбувається порушення антидопінгових правил. Мається на увазі, що порушення фіксується незалежно від того, навмисно чи ненавмисно спортсмен приймав заборонену субстанцію, з недбалості він це зробив або помилково. Якщо в змагальному періоді у спортсмена беруть пробу і вона виявляється позитивною, то результати цього змагання автоматично анулюються (стаття 9. «Автоматична дискваліфікація індивідуальних результатів»). Проте у спортсмена з'являється можливість уникнути або пом'якшити санкції, у разі коли він доведе, що його провини в цьому немає або ця провина незначна (стаття 10.5 «Відміна або скорочення терміну дискваліфікації, зважаючи на виняткові обставини»), або ж за певних обставин спортсмен не мав наміру поліпшити свої спортивні результати (стаття 10.4 «Відміна або скорочення терміну дискваліфікації за застосування особливих субстанцій у разі певних обставин»).

Правило суворої відповідальності при виявленні забороненої субстанції в пробі, узятій у спортсмена, з одного боку, і можливість пом'якшення санкцій, що застосовуються до спортсмена, — з іншого, забезпечують розумний баланс

між ефективним примусом до дотримання антидопінгових правил заради користі всіх «чистих» спортсменів і справедливістю у виняткових обставинах, тобто в тих випадках, коли заборонені субстанції потрапляють в організм спортсмена не з його вини або через недбалість, або ж за незначної провини або недбалості. Важливо підкреслити, що оскільки визначення того, чи були порушені антидопінгові правила, ґрунтується на принципі суворої відповідальності, остільки призначення фіксованого терміну дискваліфікації відбувається не автоматично. Принцип суворої відповідальності, викладений у Кодексі, послідовно підтримується рішеннями САС.

2.1.2. Достатнім доказом порушення антидопінгових правил відповідно до статті 2.1 є будь-яка з таких подій:

наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі А, узятій у спортсмена, коли спортсмен відмовляється від аналізу проби Б і проба Б не аналізується; або ж коли проба Б береться на аналіз і він підтверджує наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів, аналогічних виявленим у пробі А, взятій у спортсмена.

Примітка до статті 2.1.2: Антидопінгова організація, що відповідає за обробку результатів, може на свій розсуд призначити аналіз проби Б навіть без прохання спортсмена провести аналіз цієї проби.

2.1.3. За винятком спеціально обумовлених у Забороненому списку субстанцій, для яких встановлено спеціальний кількісний поріг, наявність будь-якої кількості забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі, взятій у спортсмена, вважатиметься порушенням антидопінгових правил.

2.1.4. Як виняток із загального правила статті 2.1 у Забороненому списку і міжнародних стандартах можуть бути встановлені специфічні критерії для оцінки заборонених субстанцій, які можуть також з'явитися в організмі ендогенно.

2.2. Використання або спроба використання спортсменом забороненої субстанції або забороненого методу

Примітка до статті 2.2: Завжди вважалося, що використання або спроба використання забороненої субстанції або забороненого методу можуть визначатися будь-якими надійними методами. Як зазначено в примітці до статті 3.2 (Способи встановлення фактів і презумпції), на відміну від доказу, потрібного для встановлення факту порушення антидопінгових правил за статтею 2.1, використання або спроба використання можуть бути також встановлені іншими надійними засобами, такими, як зізнання самого

спортсмена, свідчення свідків, документальні докази, висновки, зроблені на підставі тривалого спостереження або іншої аналітичної інформації, яка відповідає всім вимогам для встановлення наявності забороненої субстанції за статтею 2.1. Наприклад, використання може бути встановлене на підставі достовірних аналітичних даних, отриманих у результаті аналізу проби А (за відсутності підтвердження пробю Б) або ж тільки за допомогою аналізу проби Б, у тому разі, коли антидопінгова організація надає задовільне пояснення відсутності підтвердження іншою пробю.

2.2.1. Персональним обов'язком кожного спортсмена є недопущення потрапляння забороненої субстанції в його організм. Відповідно немає потреби доводити намір, помилку, халатність або усвідомлення спортсменом того, що він порушив антидопінгові правила, застосувавши заборонену субстанцію або заборонений метод.

2.2.2. Несуттєво, чи привело використання забороненої субстанції або забороненого методу до успіху або невдачі. Для встановлення факту порушення антидопінгових правил достатньо того, що мало місце використання або спроба використання забороненої субстанції чи забороненого методу.

Примітка до статті 2.2.2: Звинувачення у «спробі використання забороненої субстанції» потребує доказу наявності наміру у спортсмена. Той факт, що намір використати заборонені субстанції або заборонені методи потребує доказів, не відмінняє принцип суворої відповідальності, наведений у статті 2.1, і не говорить про відсутність факту порушення статті 2.2 у частині вживання забороненої субстанції або забороненого методу.

Використання спортсменом забороненої субстанції є порушенням антидопінгових правил, крім випадків, коли ця субстанція не є забороненою для застосування у позазмагальному періоді та її застосування має місце поза змаганнями. Проте наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі, узятій під час змагань, розглядатиметься як порушення статті 2.1 (Наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі, взятій у спортсмена), незалежно від того, коли така субстанція застосовувалася.

2.3. Відмова або ненадання проб без поважної причини після отримання офіційного повідомлення відповідно до чинних антидопінгових правил або будь-яке інше ухилення від здачі проб

Примітка до статті 2.3: Ненадання або відмова в наданні проб після отримання повідомлення були заборонені майже в усіх антидопінгових правилах, які існували до прийняття Кодексу . Ця стаття розширює

правило, що існувало до прийняття Кодексу, словами: «Будь-яке інше ухилення від надання проб заборонене». Наприклад, вважається невиконанням антидопінгових правил, якщо було встановлено, що спортсмен переховувався від офіційної особи з метою ухилення від отримання повідомлення або тестування. Порушення у зв'язку з «відмовою або ненаданням проб» може ґрунтуватися на навмисних або недбалих діях спортсмена, тоді як поняття «ухилення» від здачі проб розглядається як навмисна поведінка спортсмена.

2.4. Порушення існуючих вимог щодо доступності спортсмена для узяття у нього проб під час позазмагального періоду, включаючи ненадання інформації про місцезнаходження спортсмена і пропуски тестів, які мали проводитися відповідно до Міжнародного стандарту для тестувань. Будь-яке поєднання трьох пропущених тестів і/або зареєстроване ненадання інформації про місцеперебування спортсмена протягом вісімнадцяти місяців мають визначатися антидопінговою організацією, під юрисдикцією якої знаходиться спортсмен, як порушення антидопінгових правил.

Примітка до статті 2.4: Зареєстровані окремі випадки ненадання інформації про місцезнаходження і пропущені тести, обов'язкові відповідно до правил Міжнародної федерації, до якої належить певний спортсмен, або будь-яких інших антидопінгових організацій, що мають право оголошувати про зареєстроване ухилення від надання інформації про місцезнаходження спортсмена і пропущені тести відповідно до Міжнародного стандарту для тестувань, будуть об'єднані при застосуванні цієї статті. За відповідних обставин пропущені тести або зареєстровані випадки ненадання інформації можуть також вважатися порушенням антидопінгових правил за статтею 2.3.

2.5. Фальсифікація або спроба фальсифікації в будь-якій складовій допінг-контролю

Примітка до статті 2.5: Ця стаття забороняє такі дії, які перешкоджають виконанню процедур допінг-контролю, але які не підпадають під стандартні визначення заборонених методів. Наприклад, під цю статтю підпадає зміна ідентифікаційних номерів або надання в антидопінгову організацію помилкової інформації під час допінг-контролю, або розбивання пляшки, що містить пробу Б, під час її дослідження.

2.6. Володіння забороненими субстанціями і забороненими методами

2.6.1. Володіння спортсменом будь-яким забороненим методом або будь-якою забороненою субстанцією під час змагального періоду, або володіння спортсменом будь-яким забороненим методом чи будь-якою забороненою субстанцією, забороненими у позазмагальному періоді, якщо спортсмен не довів, що володіння відповідає дозволу на терапевтичне використання за статтею 4.4 (Терапевтичне використання) або має інші прийнятні пояснення.

2.6.2. Володіння персоналом спортсмена будь-яким забороненим методом або будь-якою забороненою субстанцією під час змагального періоду, а також будь-яким забороненим методом або будь-якою забороненою субстанцією у позазмагальному періоді, якщо вони входять до Забороненого списку при проведенні позазмагального тестування у зв'язку з участю спортсмена у змаганнях або тренуваннях, якщо тільки персонал спортсмена не обґрунтує, що володіння відповідає дозволу на терапевтичне використання, яке надається спортсменові за статтею 4.4 (Терапевтичне використання), або є інші прийнятні виправдання.

Примітка до статей 2.6.1 і 2.6.2: Поважною обставиною не вважатиметься, наприклад, купівля або володіння забороненою субстанцією з метою передавання її другові або родичеві, за винятком випадків, коли це відбувається за виправданих медичних обставин за наявності в особи медичного рецепта, як, наприклад, купівля інсуліну для хворої діабетом дитини.

Примітка до статті 2.6.2: Поважною причиною може вважатися, наприклад, ситуація, коли лікар команди має при собі заборонені субстанції для застосування в гострих і невідкладних випадках.

2.7. Розповсюдження або спроба розповсюдження забороненої субстанції або забороненого методу

2.8. Призначення або спроба призначення спортсменові під час змагального періоду забороненого методу або забороненої субстанції, а також призначення або спроба призначення спортсменові у позазмагальному періоді забороненого методу або забороненої субстанції, заборонених під час позазмагального тестування, або допомога, потурання, підбурювання, пособництво, приховування або будь-який інший вид співучасті, в

тому числі порушення або спроба порушення антидопінгових правил.

Примітка до статті 2: Кодекс не розглядає як порушення антидопінгових правил для будь-якого спортсмена або іншої особи роботу або співпрацю з персоналом спортсмена, який відбуває термін дискваліфікації. Проте спортивна організація може прийняти власні правила, що забороняють такі дії.

Стаття 3. Докази застосування допінгу

3.1. Тягар і критерії доказу

На антидопінгову організацію покладається тягар доказу того, що порушення антидопінгових правил мало місце. Критерієм доказу буде виявлення антидопінговою організацією порушення антидопінгових правил на прийнятному рівні для експертів, котрі здійснюють процедуру слухання, зважаючи на серйозність зроблених припущень. Цей критерій доказу в усіх випадках є вагомішим за простий баланс вірогідностей, але меншим за безперечний доказ. Коли Кодекс покладає на спортсмена або іншу особу, яка, ймовірно, порушила антидопінгові правила, необхідність спростувати пред'явлені звинувачення або пояснити певні факти чи обставини, критерієм доказу буде баланс вірогідностей, крім тих випадків, що передбачені статтями 10.4 і 16.6, відповідно до яких спортсмен повинен надати вагоміші докази.

Примітка до статті 3.1: Цей критерій доказу, що приймається антидопінговою організацією, можна порівняти з критерієм, прийнятим у більшості країн світу під час розгляду випадків, пов'язаних із професійними порушеннями. Він також широко застосовувався судами і трибуналами на слуханнях допінгових справ, наприклад, при винесенні ухвали CAS: N., J., Y., W. v. FINA. CAS 98/208, 22 December 1998.

3.2. Способи встановлення фактів і презумпції

Примітка до статті 3.2: Наприклад, антидопінгова організація може зафіксувати порушення антидопінгових правил за статтею 2.2 (Використання або спроба використання спортсменом забороненої субстанції або забороненого методу) на підставі визнань самого спортсмена, свідчень третіх осіб, що заслуговують на довіру, достовірних документальних свідоцтв, надійних аналітичних результатів проби А або проби Б, як передбачено в примітках до статті 2.2, або на підставі висновків, зроблених,

виходячи з профілю, отриманого за наслідками серії досліджень проб крові і сечі спортсмена.

Факти, що належать до порушення антидопінгових правил, можуть бути встановлені будь-якими надійними способами, в тому числі визнання. У допінгових справах застосовуватимуться такі правила надання доказів.

3.2.1. Лабораторії, акредитовані ВАДА, після проведення всіх процедур, пов'язаних із дослідженням проб і забезпеченням їх збереження відповідно до Міжнародних стандартів для лабораторій, встановлюють наявність підозр щодо порушення антидопінгових правил. Спортсмен або інша особа можуть спростувати таку підозру, якщо при проведенні досліджень буде виявлено яке-небудь відхилення від Міжнародних стандартів, яке за логікою речей могло б призвести до несприятливого результату аналізу.

Якщо спортсмен або інша особа відводить вищезазначену підозру, показавши, що мав місце відступ від Міжнародного стандарту, що могло б призвести до несприятливого результату аналізу, тоді на антидопінгову організацію покладається тягар надання обґрунтувань того, що такий відступ не призвів до несприятливого результату аналізу.

Примітка до статті 3.2.1: На спортсмена або іншу особу покладається тягар надання обґрунтування вірогідності того, що стався відступ від Міжнародних стандартів, що могло б спричинити несприятливий результат аналізу. Якщо спортсмен або інша особа надає таке обґрунтування, тягар надання доказів на слуханнях переходить до антидопінгової організації, яка має довести, що такий відступ не призвів до несприятливого результату аналізу.

3.2.2. Відступ від будь-якого іншого Міжнародного стандарту або іншої антидопінгової методики, що не призвів до несприятливого результату аналізу або іншого порушення антидопінгових правил, не анулює ці результати. Якщо спортсмен або інша особа доводить, що відступ від іншого Міжнародного стандарту або іншої антидопінгової методики, який міг стати причиною несприятливого результату аналізу, мав місце, тоді на антидопінгову організацію покладається тягар доказу, що такий відступ не зумовив несприятливого результату аналізу і не міг бути причиною порушення антидопінгових правил.

3.2.3. Факти, встановлені ухвалою суду або компетентного професійного дисциплінарного трибуналу, на яких не подано апеляцію, вважатимуться неспростовним свідомством проти спортсмена або іншої особи, котра має

відношення до цих фактів, якщо тільки цей спортсмен або інша особа не доведе, що таке рішення порушило принципи правосуддя.

3.2.4. Трибунал під час слухань щодо порушень антидопінгових правил може ухвалити несприятливий висновок для спортсмена або іншої особи, про яку заявлено, що вона порушила антидопінгові правила, на підставі відмови цього спортсмена або іншої особи з'явитися на слухання (особисто або зателефонувавши за вказівкою суду) після відповідного завчасного прохання і відповісти на запитання трибуналу або антидопінгової організації, що зробила висновок про порушення антидопінгових правил.

Примітка до статті 3.2.4: Несприятливі висновки за таких обставин було визнано в численних рішеннях САС.

Стаття 4. Заборонений список

4.1. Публікація і перегляд Забороненого списку

ВАДА зобов'язане публікувати Заборонений список як Міжнародний стандарт так часто, як це буде необхідно, але не рідше за один раз на рік. Передбачуваний зміст Забороненого списку і всі його зміни відразу надаватимуться сторонам, що підписалися, і урядам для коментарів і консультацій у письмовій формі. Кожна щорічна версія Забороненого списку і всі його зміни будуть відразу надані ВАДА кожній стороні, що підписалася, і кожному уряду і будуть опубліковані на сайті ВАДА, а кожна сторона, що підписалася, зобов'язана зробити відповідні кроки для надання Забороненого списку всім своїм членам і тим, хто цього потребує. У правилах кожної антидопінгової організації має міститися пункт про те, що якщо в Забороненому списку або змінах до нього не обумовлено інакше, Заборонений список або зміни набувають чинності через три місяці після його публікації без яких-небудь подальших вимог до антидопінгової організації.

Примітка до статті 4.1: Зміни до Забороненого списку вноситимуться і публікуватимуться у міру виникнення потреби. Проте з метою передбачуваності новий Заборонений список публікуватиметься щороку, незалежно від того, чи були внесені зміни до нього. ВАДА завжди вивішуватиме найостаннішу версію Забороненого списку на своєму сайті. Заборонений список є невід'ємною частиною Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті. ВАДА інформуватиме Генерального директора ЮНЕСКО про будь-які зміни до Забороненого списку.

4.2. Заборонені субстанції і заборонені методи, перелічені в Забороненому списку

4.2.1. Заборонені субстанції і заборонені методи

Заборонений список має містити такі заборонені субстанції та заборонені методи, які заборонені до використання як допінгові весь час, тобто як у змагальному, так і позазмагальному періоді, оскільки вони здатні поліпшувати фізичну форму на майбутніх змаганнях або маскувати застосування тих субстанцій і методів, які заборонені тільки в змагальному періоді. Заборонений список може бути розширений ВАДА для конкретного виду спорту. Заборонені субстанції і заборонені методи можуть бути включені або в загальну категорію Забороненого списку (наприклад, агенти анаболізму), або з посиланням на конкретну субстанцію або метод.

Примітка до статті 4.2.1: Буде лише один Заборонений список. Субстанції, які заборонені до використання весь час, включатимуть у себе маскувальні агенти й ті субстанції, які у разі застосування під час тренувань можуть діяти тривалий час, поліпшуючи результати виступів, наприклад, стероїди анаболізму. Всі субстанції і методи, зазначені в Забороненому списку, заборонені до застосування в змагальному періоді. Використання в позазмагальному періоді (стаття 2.2) субстанції, що заборонена тільки в змагальному періоді, не є порушенням антидопінгових правил, якщо тільки проба на наявність субстанції або її метаболітів, узята під час змагань не дасть несприятливого результату (стаття 2.1).

Існуватиме тільки один документ, що називається Забороненим списком. ВАДА може додавати до цього списку які-небудь субстанції або методи, заборонені в окремих видах спорту (наприклад, бета-блокатори у стрільбі), але це також буде відбито в єдиному Забороненому списку. Не може бути винятків із основного списку заборонених субстанцій для окремого конкретного виду спорту, наприклад, виключення анаболіків для так званих розумових видів спорту. Передумовою для ухвалення подібного рішення слугувало те, що існують такі основні допінгові агенти, які людина, котра називає себе спортсменом, приймати не повинна.

4.2.2. Особливі субстанції

Усі заборонені субстанції, за винятком субстанцій класу анаболічних агентів і гормонів, а також стимулювальних субстанцій, наведені в Забороненому списку, вважатимуться «особливими» субстанціями для цілей застосування статті 10 (Санкції до спортсменів в індивідуальних видах спорту). Заборонені методи не розглядатимуться як особливі субстанції.

Примітка до статті 4.2.2: У період роботи над проектом Кодексу мали місце серйозні розбіжності між засновниками з приводу розумного балансу між жорсткими санкціями, що сприяють уніфікації застосовуваних правил, і гнучкішими санкціями, які застосовуються, зважаючи на обставини кожного конкретного випадку. Цей баланс далі обговорювався в різних ухвалах САС, що роз'яснюють Кодекс. Після трирічного досвіду застосування Кодексу засновники дійшли згоди, що полягає в такому. Якщо будуть порушені антидопінгові правила за статтею 2.1 (Наявність заборонених субстанцій або її метаболітів чи маркерів у пробі, взятій у спортсмена) і 2.2 (Використання або спроба використання забороненої субстанції або забороненого методу), то принцип має все ж таки ґрунтуватися на суворій відповідальності, а санкції відповідно до Кодексу мають бути гнучкішими у разі, якщо спортсмен або інша особа ясно продемонструє, що він (вона) не мав(ла) наміру поліпшити спортивний результат. Зміна до статті 4.2 і відповідні зміни до статті 10 сприяють цій додатковій гнучкості щодо порушень, пов'язаних із застосуванням різних заборонених субстанцій. Правила, встановлені в статті 10.5, залишаться єдиною основою для відміни або скорочення санкцій, пов'язаних із застосуванням анаболічних стероїдів, гормонів, певних стимуляторів, внесених до Забороненого списку, або заборонених методів.

4.2.3. Нові класи заборонених субстанцій

Якщо ВАДА розширить Заборонений список, додавши до нього новий клас заборонених субстанцій, згідно зі статтею 4.1, то Виконавчий комітет ВАДА має визначити, чи є одна з них або всі заборонені субстанції в межах нового класу особливими субстанціями відповідно до статті 4.2.2.

4.3. Критерії включення субстанцій і методів до Забороненого списку

ВАДА слідуватиме таким критеріям, ухвалюючи рішення про включення субстанції або методу до Забороненого списку.

4.3.1. Субстанція або метод мають бути розглянуті на предмет включення їх до Забороненого списку, якщо ВАДА визначає, що така субстанція або метод відповідають будь-яким двом з таких трьох критеріїв:

4.3.1.1. Медичні або інші наукові дані, фармакологічний ефект чи досвід свідчать про те, що така субстанція або метод самі по собі або в комбінації з іншими субстанціями чи методами здатні поліпшувати або поліпшують спортивні результати.

Примітка до статті 4.3.1.1: Ця стаття передбачає можливість, коли субстанції при використанні їх кожної окремо не є забороненими, але будуть заборонені у разі використання в комбінації з іншими певними субстанціями. Субстанція, що додається до Забороненого списку через те, що вона може поліпшити спортивні результати тільки в комбінації з іншою субстанцією, має бути позначена як така і заборонена лише тоді, коли є свідчення, що стосується комбінації обох субстанцій.

4.3.1.2. Медичні та інші наукові дані, фармакологічний ефект або досвід, що свідчать про те, що використання такої субстанції або методу становить реальний або потенційний ризик для здоров'я спортсмена.

4.3.1.3. ВАДА ухвалює рішення про те, що використання такої субстанції або методу суперечить духу спорту, про що було зазначено у Вступі.

4.3.2. Субстанція має метод також мають вноситися до Забороненого списку, якщо ВАДА визначає, що існують медичні або інші наукові докази, фармакологічний ефект чи досвід, що свідчать про те, що така субстанція або метод здатні маскувати використання інших заборонених субстанцій і заборонених методів.

Примітка до статті 4.3.2: Субстанція розглядається на предмет включення її до Забороненого списку, якщо вона є маскувальним агентом або відповідає двом з трьох таких критеріїв: 1) вона здатна поліпшувати або поліпшує спортивні результати; 2) вона становить потенційну або реальну загрозу для здоров'я; 3) її застосування суперечить духу спорту. Жодного з цих трьох критеріїв окремо недостатньо для включення якої-небудь субстанції до Забороненого списку. Використання можливості поліпшити спортивні результати як єдиний критерій включатиме в себе, наприклад, фізичне і розумове тренування, споживання червоного м'яса, вуглеводів або тренування на висоті. Куріння розглядатиметься як ризик завдання шкоди здоров'ю. Було б неправильно вимагати задоволення всім трьом критеріям. Наприклад, використання технологій перенесення генів для істотного поліпшення спортивних показників має бути заборонене як таке, що суперечить духу спорту, навіть якщо воно не завдаватиме шкоди здоров'ю. Так само зловживання потенційно шкідливими для здоров'я субстанціями, які не пройшли належних випробувань, але вважається, можливо, помилково, що вони здатні поліпшувати спортивні результати, також суперечить духу спорту, незалежно від того, поліпшують вони показники чи ні. В рамках роботи над Кодексом щороку всі сторони, що підписалися, уряди та інші зацікавлені особи запрошуються прокоментувати для ВАДА зміст Забороненого списку.

4.3.3. Рішення ВАДА про включення тієї або іншої субстанції або методу до Забороненого списку і класифікація субстанцій за категоріями в Забороненому списку є остаточними і не може бути предметом обговорення з боку спортсмена або іншої особи на підставі того, що така субстанція або метод не були маскувальним агентом, не могли поліпшити результати, не завдали ризику здоров'ю або не суперечили духу спорту.

Примітка до статті 4.3.3: Питання про те, чи відповідає будь-яка субстанція критеріям, наведеним у статті 4.3 (Критерії включення субстанцій і методів до Забороненого списку), у кожному конкретному випадку не може розглядатися як захист у разі виявлення порушення антидопінгових правил. Наприклад, аргумент про те, що виявлена в організмі субстанція не поліпшила б спортивних показників у конкретному виді спорту, не може бути предметом суперечки. Якщо субстанція, що входить до Забороненого списку, виявляється в пробі спортсмена, має місце застосування допінгу. Подібним чином не може бути оскаржена належність субстанції до класу анаболіків.

4.4. Терапевтичне використання

ВАДА прийняло Міжнародний стандарт на надання винятків для дозволу терапевтичного використання.

Кожна міжнародна федерація має забезпечити можливість спортсменам міжнародного рівня або спортсменам, котрі виступають на міжнародних спортивних змаганнях, у яких є документовані медичні показання до використання заборонених субстанцій або заборонених методів, подати запит на дозвіл щодо терапевтичного використання субстанцій або методів. Спортсмени, які належать до міжнародного реєстрованого пулу тестування, можуть отримати дозвіл на терапевтичне використання тільки відповідно до правил своєї міжнародної федерації. Кожна міжнародна федерація має опублікувати список тих міжнародних спортивних подій, для участі в яких потрібний дозвіл на терапевтичне використання. Кожна національна антидопінгова організація має забезпечити для всіх спортсменів, які знаходяться під її юрисдикцією, котрі не включені до міжнародного реєстрованого пулу тестування і у яких є документовані медичні показання для використання забороненої субстанції або забороненого методу, можливість подати запит на отримання дозволу на терапевтичне використання. Такі запити мають відповідати вимогам Міжнародного стандарту з терапевтичного використання. Міжнародні федерації і національні антидопінгові організації повинні негайно інформувати ВАДА через Систему антидопінгового адміністрування і менеджменту (АДАМС)

[Anti-Doping Administration & Management System – ADAMS] про видачу дозволу на терапевтичне використання, за винятком випадків, коли він виданий спортсменам національного рівня, які не включені до реєстрованого пулу тестування національної антидопінгової організації.

ВАДА за власною ініціативою може у будь-який час переглядати видачу дозволу на терапевтичне використання будь-якому спортсменові національного рівня, включеному до пулу тестування, що реєструється, національної антидопінгової організації. Також за запитом будь-якого спортсмена, якому було відмовлено у видачі дозволу на терапевтичне використання, ВАДА може переглянути таку відмову. Якщо ВАДА встановить, що така видача або відмова не узгоджуються з Міжнародним стандартом з терапевтичного використання, то ВАДА може змінити таке рішення.

Якщо, всупереч вимогам цієї статті, міжнародна федерація не може забезпечити спортсменам можливість отримання дозволу на терапевтичне використання, то спортсмен міжнародного рівня може звернутися до ВАДА з проханням переглянути його заяву як таку, що отримала відмову.

Наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів (стаття 2.1), використання або спроба використання забороненої субстанції чи забороненого методу (стаття 2.2), володіння забороненими субстанціями і методами (стаття 2.6) або призначення забороненої субстанції або методу (стаття 2.8), що не суперечать положенням про терапевтичне використання і узгоджуються з Міжнародним стандартом з терапевтичного використання, не повинні вважатися порушенням антидопінгових правил.

4.5. Програма моніторингу

ВАДА після консультацій зі сторонами, що підписалися, і урядами має розробити програму моніторингу субстанцій, які не входять до Забороненого списку, але зловживання якими ВАДА хотіло б відстежувати для виявлення випадків неправильного використання в спорті. Перед будь-якими тестуваннями ВАДА має публікувати список таких субстанцій, які відстежуватимуться. Лабораторії періодично інформуватимуть ВАДА про зафіксовані випадки використання або наявності таких субстанцій за сукупністю і про те, чи були взяті проби під час змагального або позазмагального періоду. Такі звіти не міститимуть ніякої додаткової інформації щодо конкретних проб. ВАДА щонайменше один раз на рік має надавати загальну статистичну інформацію про ці додаткові субстанції міжнародним федераціям і національним антидопінговим організаціям. ВАДА зобов'язане забезпечити сувору конфіденційність інформації щодо конкретних

спортсменів. Використання, про яке було заявлено, або наявність субстанцій, що підлягають моніторингу, не повинна розглядатись як порушення антидопінгових правил.

Стаття 5. Тестування

5.1. Планування тестувань

Відповідно до існуючих обмежень змагального тестування (стаття 15.1) кожна національна антидопінгова організація повинна мати повноваження на тестування всіх спортсменів, які знаходяться під юрисдикцією національної антидопінгової організації певної країни, а також тих, хто є громадянином, резидентом, утримувачем ліцензій або членом спортивних організацій цієї країни. Кожна міжнародна федерація повинна мати повноваження на проведення тестування всіх спортсменів — членів національних федерацій, що входять в цю міжнародну федерацію, або тих, хто бере участь у спортивних подіях під егідою цих федерацій. Усі спортсмени мають виконувати тестування, що проводяться будь-якою антидопінговою організацією, яка має відповідну юрисдикцію. У координації з іншими антидопінговими організаціями, що проводять тестування одних і тих самих спортсменів і дотримуються Міжнародного стандарту для тестувань, кожна антидопінгова організація повинна:

5.1.1. Планувати і проводити необхідну кількість тестувань як у змагальному, так і позазмагальному періоді спортсменів, які знаходяться під її юрисдикцією, включаючи їх, але не обмежуючись спортсменами, котрі входять до міжнародного реєстрованого пулу тестування. Кожна міжнародна федерація має визначити реєстрований пул тестування для спортсменів міжнародного рівня в своєму виді спорту, а кожна національна антидопінгова організація має визначити національний реєстрований пул тестування для спортсменів, які знаходяться в своїй країні. Відповідно до статті 14.3, будь-який спортсмен, включений до пулу тестування, що реєструється, має задовольняти вимогам про надання інформації щодо свого місцезнаходження, встановленим Міжнародним стандартом для тестувань.

5.1.2. За винятком особливих обставин, усі позазмагальні тестування проводять без попереднього повідомлення.

5.1.3. Зробити цільове тестування пріоритетним.

Примітка до статті 5.1.3: Цільове тестування виділяється окремо, оскільки випадкове тестування і навіть тестування зваженої вибірки не дає гарантій

того, що всі спортсмени, яких слід протестувати, будуть протестовані (наприклад, спортсмени світового класу, спортсмени, результати яких значно поліпшилися за короткий проміжок часу, спортсмени, тренери яких вже мали підпічних з позитивними результатами допінг-контролю, тощо). Очевидно, що цільове тестування не повинне переслідувати інші цілі, крім проведення легітимного допінг-контролю. Цей Кодекс роз'яснює, що спортсмени не мають права очікувати того, що їх тестуватимуть виключно вибірковим чином. Так само Кодекс не має на увазі будь-які обґрунтовані підозри або можливі мотивовані вимоги до цільового тестування.

5.1.4. Проводити тестування спортсменів у період дискваліфікації або тимчасового відсторонення.

5.2. Стандарти для тестування

Антидопінгові організації, під юрисдикцією яких проводиться тестування, мають проводити таке тестування відповідно до Міжнародного стандарту для тестувань.

5.3. Повернення до змагань спортсменів після залишення спорту

Кожна антидопінгова організація має встановити правила, що стосуються вимог до допуску спортсменів, які не дискваліфіковані, але залишають спорт, будучи включеними до реєстрованого пулу тестування, а потім хочуть повернутися до активної участі в змаганнях.

Стаття 6. Аналіз проб

Проби для допінг-контролю мають аналізуватися відповідно до таких принципів:

6.1. Використання акредитованих лабораторій

Для реалізації цілей, поставлених у статті 2.1 (Наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі, взятій у спортсмена), проби мають аналізуватися тільки в лабораторіях, акредитованих ВАДА або затверджених ВАДА іншим чином. Вибір конкретної лабораторії, акредитованої ВАДА, або іншої лабораторії чи методу, схвалених ВАДА, для аналізу взятих проб визначається виключно антидопінговою організацією, відповідальною за обробку результатів.

Примітка до статті 6.1: Порушення статті 2.1 (Наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів) може бути встановлено тільки

аналізом проби, здійсненим у лабораторії, акредитованої ВАДА, або в іншій лабораторії, що отримала спеціальний дозвіл ВАДА. Порушення інших статей може бути встановлене за наявності аналітичних результатів аналізу, отриманих з інших лабораторій, у разі надійності цих результатів.

6.2. Цілі збору і аналізу проб

Проби мають братися на аналіз з метою виявлення заборонених субстанцій і заборонених методів, визначених Забороненим списком, а також інших субстанцій за вказівкою ВАДА, згідно зі статтею 4.5 (Програма моніторингу), або з метою допомоги антидопінговій організації в профілюванні субстанцій, виявлених у сечі, крові або інших матеріалах, у тому числі дослідження ДНК або генного профілю для цілей антидопінгового контролю.

Примітка до статті 6.2: Наприклад, відповідна інформація про профіль могла б бути використана для проведення цільового тестування або для підтвердження порушення антидопінгових правил згідно зі статтею 2.2 (Використання або спроба використання спортсменом забороненої субстанції чи забороненого методу) або для обох цілей.

6.3. Наукові дослідження, що проводяться на пробах

Жодна проба не може бути використана ні для чого іншого, крім того, що зазначено в статті 6.2, без письмової згоди спортсмена. Із проб, які використовуються в інших цілях, ніж зазначено в статті 6.2, мають бути видалені будь-які ідентифікаційні ознаки так, щоб вони не могли бути співвіднесені з певним спортсменом.

6.4. Стандарти для аналізу проб і звітів

Лабораторії мають проводити аналізи проб і повідомляти про результати відповідно до Міжнародного стандарту для тестувань.

6.5. Повторна перевірка проб

Пробу можна піддавати повторній перевірці в цілях, зазначених у статті 6.2, у будь-який час виключно за вказівкою антидопінговій організації, яка взяла цю пробу, або ВАДА. Обставини й умови для повторних перевірок проб мають відповідати вимогам Міжнародного стандарту для лабораторій.

Примітка до статті 6.5: Хоча ця стаття є новою, антидопінгові організації завжди мали повноваження на проведення повторних перевірок. Міжнародний

стандарт для лабораторій або новий технічний документ, що є частиною Міжнародного стандарту, відповідатиме протоколу для такого повторного тестування.

Стаття 7. Обробка результатів

Кожна антидопінгова організація, що проводить обробку результатів, має розробити процедуру, за якою вестимуться попередні слухання можливих порушень антидопінгових правил відповідно до таких принципів:

Примітка до статті 7: Багато сторін, що підписалися, розробили свої методи обробки результатів. Хоча велика кількість підходів до цього питання перешкодила досягненню повної однотайності, чимало з цих підходів довели свою об'єктивність і ефективність. Цей Кодекс не замінює системи обробки результатів кожною зі сторін, яка підписалися. Проте стаття 7 містить основоположні принципи для забезпечення фундаментальної об'єктивності процесу обробки результатів, що має враховуватися кожною стороною, яка підписалася. Конкретні антидопінгові правила кожної зі сторін, що підписалися, мають відповідати цим основним принципам.

7.1. Первинний розгляд несприятливого результату аналізу

Після отримання несприятливого результату аналізу будь-якої проби антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, має провести перевірку для визначення такого: а) чи було або буде видано дозвіл на терапевтичне використання, передбачене Міжнародним стандартом з терапевтичного використання або б) чи має місце явне відхилення від Міжнародного стандарту для тестувань або Міжнародного стандарту для лабораторій, що є причиною несприятливого результату аналізу.

7.2. Повідомлення після первинного розгляду несприятливого результату аналізу

Якщо початкова перевірка несприятливого результату аналізу, згідно зі статтею 7.1, не виявила наявності дозволу або запиту на терапевтичне використання, як встановлено Міжнародним стандартом з терапевтичного використання заборонених субстанцій, або відхилення від правил при проведенні тестування, які могли б стати причиною несприятливого результату аналізу, то антидопінгова організація має негайно повідомити спортсмена, як це зазначено в її правилах, а саме:

– а) про несприятливий результат аналізу;

- б) про порушення антидопінгових правил;
- в) про право спортсмена на негайний запит на проведення аналізу проби Б або відмова від запиту, коли спортсмен відмовляється від свого права на дослідження проби Б;
- г) про призначену дату, час і місце проведення аналізу проби Б, якщо спортсмен або антидопінгова організація вирішили запитати аналіз проби Б;
- д) про надання спортсменові або його представникові можливості бути присутнім при відкриванні і дослідженні проби Б у час, визначений Міжнародним стандартом для лабораторій, якщо є запит на таке дослідження;
- е) про право спортсмена подати запит на надання йому пакету копій документів за наслідками досліджень проб А і Б, що містять інформацію, передбачену Міжнародним стандартом для лабораторій.

Антидопінгова організація має також повідомити інші антидопінгові організації, перелічені в статті 14.1.2. Якщо антидопінгова організація вирішує не кваліфікувати несприятливий результат аналізу як порушення антидопінгових правил, то вона має повідомити про це спортсменові і антидопінговим організаціям згідно зі статтею 14.1.2.

7.3. Розгляд атипових результатів

Як передбачено в Міжнародних стандартах, за деяких обставин лабораторіям дано вказівку повідомляти про атипові результати аналізу, що потребують подальшого дослідження: або це наслідок застосування заборонених субстанцій, або це показники ендогенного походження. Після отримання результату аналізу проби А з атиповим результатом антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, має провести розгляд з метою визначити:

- а) чи було надано дозвіл на терапевтичне використання;
- б) чи має місце явне відхилення від Міжнародного стандарту для тестувань або Міжнародного стандарту для лабораторій, що стало причиною атипового результату.

Якщо проведений розгляд не виявить дозволу на терапевтичне використання або відхилення від правил, яке зумовило атиповий результат, то антидопінгова організація має провести необхідне в таких випадках розслідування. Після завершення розслідування спортсмен та інші антидопінгові організації, зазначені в статті 14.1.2, мають бути поінформовані про те, чи будуть атипові результати кваліфікуватися як несприятливі результати аналізу. Спортсмена слід повідомити згідно зі статтею 7.2.

7.3.1. Антидопінгова організація не повідомлятиме спортсмена про атиповий результат до завершення розслідування і не ухвалюватиме рішення, чи не

вважатиме атиповий результат несприятливим, якщо тільки не виникнуть такі обставини:

а) Якщо антидопінгова організація визначить, що проба Б має бути проаналізована раніше, ніж буде зроблено висновок про початок розслідування відповідно до статті 7.3, то антидопінгова організація може проводити аналіз проби Б після повідомлення спортсмена, причому таке повідомлення має містити опис атипового результату і інформацію, наведену в статті 7.2 б–е.

б) Якщо антидопінгова організація отримує запит від організатора великих змагань перед одним із міжнародних змагань або від спортивного органу, відповідального за встановлення граничного терміну відбору команди для участі в міжнародному змаганні, про надання інформації щодо того, чи зазначений в представленому списку будь-який спортсмен, котрий має атиповий результат, за яким не ухвалено рішення, тоді антидопінгова організація має надати таку інформацію, повідомивши спочатку про атиповий результат самого спортсмена.

Примітка до статті 7.3.1 б: За обставин, описаних у статті 7.3.1 б, вибір дій залишається за організатором головної спортивної події або спортивного органу, відповідно до його правил.

7.4. Розгляд інших порушень антидопінгових правил, не перелічених у статтях 7.1–7.3

Антидопінгова організація або інший орган, призначений цією організацією, мають проводити подальше розслідування у зв'язку з можливим порушенням антидопінгових правил відповідно до антидопінгової політики, що проводиться, і правил, розроблених відповідно до Кодексу або тих правил, які антидопінгова організація вважає прийнятними. Якщо антидопінгова організація впевнена, що мало місце порушення антидопінгових правил, то вона повинна негайно, як це обумовлено в її правилах, поінформувати спортсмена або іншу особу про вірогідні санкції, про ті антидопінгові правила, які були порушені, і про суть порушення. Інші антидопінгові організації мають бути поінформовані, як передбачено статтею 14.1.2.

Примітка до статті 7.4: Наприклад, Міжнародна федерація зазвичай повідомляє спортсмена через національну спортивну федерацію, до якої належить цей спортсмен.

7.5. Принципи, що застосовуються при призначенні тимчасового відсторонення

Примітка до статті 7.5: Перед тимчасовим відстороненням, яке може бути призначене антидопінговою організацією в односторонньому порядку, має бути проведена внутрішня перевірка, про яку йдеться в Кодексі. Крім того, сторона, що підписалася і призначає тимчасове відсторонення, має надати спортсменові можливість проведення попередніх слухань або до або відразу ж після призначення тимчасового відсторонення, чи проведення термінових завершальних слухань відразу після призначення тимчасового відсторонення (стаття 8). Спортсмен має право на апеляцію за статтею 13.2. У тих окремих випадках, коли аналіз проби Б не підтверджує несприятливий результат аналізу проби А, відсторонений спортсмен може отримати дозвіл, якщо дають змогу обставини, брати участь у наступних стартах цього змагання. У такий самий спосіб, залежно від правил міжнародних федерацій за командними видами спорту, якщо команда все ще бере участь у змаганнях, спортсмен може взяти участь у цих змаганнях.

Період тимчасового відсторонення має бути включений до періоду дискваліфікації, накладеної на спортсмена в обов'язковому порядку, як передбачено в статті 10.9.3.

7.5.1. Обов'язкове тимчасове відсторонення після отримання несприятливого результату дослідження проби А.

Якщо сторона, що підписалася, несе відповідальність за організацію спортивних заходів чи за формування команди, або є міжнародною федерацією або ж має право обробки результатів тестування, то вона зобов'язана прийняти правила про тимчасове відсторонення у разі отримання несприятливого результату тестування, що виявило заборонену субстанцію, відмінну від особливої субстанції, відразу після перевірки і повідомлення, відповідно до статей 7.1 і 7.2.

Проте тимчасове відсторонення може бути не призначене, поки спортсменові не будуть надані:

- а) можливість проведення попереднього слухання або перед призначенням тимчасового відсторонення, або відразу після призначення тимчасового відсторонення;
- б) можливість проведення термінових слухань відповідно до статті 8 (Право на неупереджене слухання) відразу після призначення тимчасового відсторонення.

7.5.2. Необов'язкове тимчасове відсторонення на підставі несприятливого результату проби А для особливих субстанцій або у разі інших порушень антидопінгових правил.

Якщо сторона, що підписалася, несе відповідальність за організацію спортивних заходів або за формування команди, чи є міжнародною федерацією або ж має право обробки результатів тестування, то вона може прийняти правила про тимчасове відсторонення не тільки у разі несприятливого результату тестування, а й у разі інших порушень антидопінгових правил, а також після розгляду і повідомлення, описаних у статтях 7.1 і 7.2 для особливих субстанцій, але до аналізу проби Б або до завершальних слухань, як зазначено в статті 8 (Право на неупереджене слухання).

Проте тимчасове відсторонення може бути не призначене, поки спортсменові не будуть надані:

- а) можливість проведення попереднього слухання або перед призначенням тимчасового відсторонення, або відразу після накладення тимчасового відсторонення;
- б) можливість проведення термінових слухань відповідно до статті 8 (Право на неупереджене слухання) відразу після призначення тимчасового відсторонення.

Якщо тимчасове відсторонення призначене на підставі несприятливого результату дослідження проби А, а дослідження проби Б за запитом з боку спортсмена або антидопінгової організації не підтверджує результат дослідження проби А, то спортсмен не має піддаватися ніякому подальшому тимчасовому відстороненню з посиланням на порушення статті 2.1 (Наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі, взятій у спортсмена). За умови, коли спортсмен або команда, до якої він входить, як може бути передбачено в правилах відповідної міжнародної федерації, знятий зі змагань на підставі порушення статті 2.1, а подальший аналіз проби Б не підтверджує аналіз проби А, і якщо це не впливає на хід змагань й зберігається можливість для спортсмена або команди повернутися до змагань, то спортсмен або команда можуть продовжувати брати участь у змаганнях.

Стаття 7.6. Залишення спорту

Якщо спортсмен або інша особа залишає спорт у той час, коли відбувається обробка результатів, то антидопінгова організація, яка проводить обробку результатів тестування, зберігає за собою право закінчити обробку результатів. Якщо спортсмен або інша особа залишає спорт до початку будь-якого процесу обробки результатів, то у антидопінгової організації, під юрисдикцією якої знаходилася б обробка результатів аналізу спортсмена або іншої особи в той час, коли цей спортсмен або інша особа зробили порушення антидопінгових правил, залишаються повноваження на проведення обробки результатів.

Примітка до статті 7.6: Поведінка спортсмена або іншої особи до того моменту, коли спортсмен або інша особа потрапили під юрисдикцію будь-якої антидопінгової організації, не розглядатиметься як порушення антидопінгових правил, але може бути законною підставою для відмови спортсменові або іншій особі в членстві у спортивній організації.

Стаття 8. Право на неупереджене слухання

8.1. Неупереджене слухання

Кожна антидопінгова організація, що несе відповідальність за обробку результатів, має організувати процес слухань для будь-якої особи, якій ставиться в провину порушення антидопінгових правил. Ці слухання мають встановити, чи мало місце таке порушення, і якщо відповідь позитивна, має бути ухвалене рішення про наслідки такого порушення. В процесі слухань мають дотримуватися такі принципи:

- своєчасність;
- справедливість і безпристрасність комісії, що здійснює слухання;
- право бути представленим адвокатом за власний рахунок;
- право бути своєчасно і об'єктивно поінформованим про порушення антидопінгових правил, які ставлять у провину;
- право на апеляцію з приводу звинувачень у порушенні антидопінгових правил і вжитих санкцій;
- право кожної зі сторін на надання доказів, включаючи виклик й опитування свідків, залишаючи на розсуд комісії, що проводить слухання, чи приймати свідчення свідків за телефоном або письмово;
- право особи на послуги перекладача під час слухань, при цьому сама комісія з проведення слухань визначає ідентичність перекладача і порядок покриття витрат на послуги перекладача;
- своєчасне, письмове і обґрунтоване рішення, що в обов'язковому порядку містить пояснення причин призначеного терміну дискваліфікації.

Примітка до статті 8.1: Ця стаття містить основні принципи забезпечення неупереджених слухань для осіб, яким ставлять у провину порушення антидопінгових правил. Ця стаття не покликана підміняти власні правила кожної зі сторін, що підписалися, які беруть участь у слуханнях, а швидше сприяє тому, щоб кожна зі сторін проводила слухання, спираючись на наведені принципи.

8.2. Слухання у зв'язку з конкретною спортивною подією

Слухання у зв'язку з конкретною спортивною подією можуть проводитися в прискореному порядку відповідно до правил, прийнятих відповідною антидопінговою організацією і комісією, яка проводить слухання.

Примітка до статті 8.2: Наприклад, слухання можуть проводитися в терміновому порядку напередодні великої спортивної події для того, щоб визначити, чи зможе спортсмен, якому ставиться у провину порушення антидопінгових правил, взяти участь у цьому змаганні чи ні. Вони можуть проводитися також під час спортивної події з метою визначення того, чи зараховувати результати цього спортсмена або анулювати, а також чи може він надалі брати участь у змаганнях.

8.3. Відмова від слухань

У праві на проведення слухання може бути відмовлено або прямо, або внаслідок того, що спортсмен чи особи, які його представляють, не в змозі зібрати протягом періоду, встановленого антидопінговою організацією, доказу для спростування звинувачення в порушенні антидопінгових правил. Якщо слухання не проводилися, то антидопінгова організація, що має повноваження проводити обробку результатів, має надати особам, переліченим у статті 13.2.3, обґрунтування таких дій.

Стаття 9. Автоматичне анулювання індивідуальних результатів

Порушення антидопінгових правил в індивідуальних видах спорту, виявлене в процесі тестування в змагальному періоді, автоматично веде до анулювання результатів спортсмена в цих змаганнях з усіма наслідками, що випливають із цього, в тому числі вилучення всіх медалей, очок і призів.

Примітка до статті 9: Якщо спортсмен завойовує золоту медаль, але у нього в організмі виявляють заборонені субстанції, то це несправедливо щодо решти спортсменів, які беруть участь у цих змаганнях, незалежно від ступеня провини переможця.

Тільки «чистому» спортсменові має бути дозволено користуватися винагородою за досягнуті результати.

Для командних видів спорту – див. статтю 11 (Наслідки для команд).

У некомандних видах спорту, але там, де нагороджуються команди, анулювання результатів або інші дисциплінарні санкції щодо команди, в якій один або кілька учасників порушили антидопінгові правила, мають бути передбачені в чинних правилах міжнародної федерації.

Стаття 10. Санкції до спортсменів в індивідуальних видах спорту

10.1. Анулювання результатів під час спортивної події, в ході якої сталося порушення антидопінгових правил

Порушення антидопінгових правил, що мало місце під час спортивної події або у зв'язку зі спортивною подією, може за рішенням оргкомітету привести до анулювання всіх результатів спортсмена, який припустився порушень під час цього змагання, з усіма відповідними наслідками, в тому числі вилучення всіх медалей, очок і призів, за винятком випадків, передбачених у статті 10.1.1.

Примітка до статті 10.1: Стаття 9 (Автоматичне анулювання індивідуальних результатів) передбачає анулювання результатів в одному виді програми змагання, де результати допінг-тесту були позитивними, наприклад, результати запливу на спині на 100 м. У цій же статті йдеться про те, що анулювати можуть усі результати в усіх видах на цьому змаганні, наприклад, на Чемпіонаті світу з плавання під егідою Міжнародної федерації плавання (FINA).

Критеріями того, чи відмінити інші результати цього змагання, можуть бути, наприклад, серйозність порушення антидопінгових правил спортсменом, а також інформація про те, чи були негативними результати тестування в інших видах змагальної програми.

10.1.1. Якщо встановлено, що порушення антидопінгових правил відбулося не з вини бо халатності спортсмена, то його індивідуальні результати в інших змаганнях не мають анулюватися, якщо порушення антидопінгових правил не вплинуло на результати спортсмена на попередніх змаганнях.

10.2. Дискваліфікація за наявність, використання або спробу використання, або володіння забороненими субстанціями і забороненими методами

Термін дискваліфікації у зв'язку з порушенням статей 2.1 (Наявність забороненої субстанції або її метаболітів чи маркерів у пробі, взятій у спортсмена), 2.2 (Використання або спроба використання спортсменом забороненої субстанції чи забороненого методу) і 2.6 (Володіння забороненими субстанціями і забороненими методами) має призначатися таким чином, якщо тільки не відмінюється або не скорочується термін дискваліфікації відповідно до статей 10.4 і 10.5, або ж виникли умови для збільшення терміну дискваліфікації, як передбачено статтею 10.6:

Перше порушення: два (2) роки дискваліфікації.

Примітка до статті 10.2: Одним із найбільш обговорюваних і спірних питань є уніфікація санкцій. Уніфікація означає, що одні й ті самі правила та критерії використовуються у кожному конкретному випадку при розгляді конкретних фактів. Аргументи проти уніфікації ґрунтуються на відмінностях між видами спорту, наприклад на тому, що в одних видах спорту спортсмени є професіоналами і заробляють великі гроші, а в інших вони є аматорами. У тих видах спорту, де кар'єра спортсмена коротка (наприклад, художня гімнастика), два роки дискваліфікації – це дуже істотний термін порівняно з тими видами спорту, де спортивна кар'єра триває набагато довше, як, наприклад, у кінному спорті або стрільбі. В індивідуальних видах спорту підтримувати форму простіше завдяки тому, що спортсмен може тренуватися сам під час періоду дискваліфікації, тоді як в інших видах спорту важливіше тренування в команді. Основним аргументом на користь уніфікації є те, що, по суті, несправедливо, щоб два спортсмени з однієї країни, які мають позитивний результат проби на одну й ту саму заборонену субстанцію, за інших рівних умов мають бути піддані різним санкціям тільки тому, що виступають у різних видах спорту. Більше того, гнучка система санкцій часто сприймається деякими спортивними організаціями як неприйнятний прояв поблажливості щодо тих, хто вживає допінг. Відсутність уніфікації в питанні винесення санкцій є постійним приводом для конфліктів юридичного характеру між міжнародними федераціями і національними антидопінговими організаціями.

10.3. Дискваліфікація за інші порушення антидопінгових правил

Термін дискваліфікації за інші порушення антидопінгових правил (крім зазначених у статті 10.2) встановлюється таким чином:

10.3.1. За порушення, передбачені в статті 2.3 (Відмова або ненадання проб) або в статті 2.5 (Фальсифікація або спроба фальсифікації в будь-якій складовій допінг-контролю), термін дискваліфікації встановлюється в 2 (два) роки, якщо тільки не дотримані умови, передбачені статтею 10.5 або 10.6.

10.3.2. За порушення статті 2.7 (Розповсюдження або спроба розповсюдження) або 2.8 (Призначення або спроба призначення забороненої субстанції або забороненого методу) встановлюється термін дискваліфікації від чотирьох (4) років, як мінімум, до довічного, якщо тільки не дотримані умови, передбачені статтею 10.5. Порушення антидопінгових правил, здійснене неповнолітнім, і що таке, не підпадає під статтю 4.2.2 (Особлива субстанція), має розглядатися як особливо серйозне порушення, і якщо воно сталося з вини персоналу спортсмена, то персонал спортсмена має бути дискваліфікований

довічно. Крім того, у разі значних порушень статей 2.7 або 2.8, що стосуються інших законів і норм, які не належать до спортивної діяльності, це має бути доведено до відома компетентних адміністративних, професійних або юридичних органів.

Примітка до статті 10.3.2: Особи, пов'язані із застосуванням допінгу спортсменами або покривають вживання допінгу, мають бути піддані суворішим санкціям, ніж самі спортсмени, у яких допінг-проби були позитивними. Оскільки права спортивних організацій зазвичай обмежені можливістю дискваліфікації, позбавленням членства в команді або винагород за виступ, то доцільно повідомляти компетентні органи про порушення, допущені персоналом спортсмена, що є важливим кроком у посиленні боротьби з допінгом.

10.3.3. За порушення, передбачені статтею 2.4 (Порушення чинних вимог щодо доступності спортсмена для взяття у нього проб у позазмагальний період) термін дискваліфікації встановлюється щонайменше від одного (1) року до двох (2) років залежно від ступеня провини спортсмена.

Примітка до статті 10.3.3: Санкція за статтею 10.3.3 має бути два роки, коли всі три зареєстровані порушення антидопінгових правил або пропущені тести не мають виправдання. Інакше санкція має визначатися, починаючи від двох років до одного року залежно від обставин.

10.4. Відміна або скорочення терміну дискваліфікації у разі виявлення особливих субстанцій за певних обставин

Якщо спортсмен або інша особа може пояснити, як особлива субстанція потрапила в його або її організм або опинилася в його або її володінні і що особлива субстанція не призначалася для поліпшення виступу спортсмена або маскуванню субстанції, що сприяє поліпшенню виступу, то термін дискваліфікації, передбачений статтею 10.2, має бути замінений таким чином:

Перше порушення: Як мінімум – догана без усунення від участі в наступних спортивних подіях і як максимум – два (2) роки дискваліфікації.

Для обґрунтування відміни або скорочення терміну дискваліфікації спортсмен або інша особа мають надати на додаток до своєї усної заяви факти, що задовольняють комісію, яка проводить слухання, що підтверджують відсутність у нього наміру поліпшити спортивні результати або замаскувати використання субстанції, яка поліпшує результат. Ступінь провини спортсмена або іншої

особи має слугувати критерієм для визначення будь-якого скорочення терміну дискваліфікації.

Примітка до статті 10.4: Особливі субстанції, як це тепер визначено в статті 10.4, не обов'язково є менш серйозними допінговими агентами, ніж інші заборонені субстанції (наприклад, стимулятор, названий у списку особливою субстанцією, міг би бути доволі ефективним для спортсмена під час змагань); з цієї причини спортсмен, який не відповідає вимогам цієї статті, має бути дискваліфікований на два роки, а за статтею 10.6 – на строк до чотирьох років. Проте, цілком вірогідно, особливі субстанції, на відміну від інших заборонених субстанцій, можуть мати пояснення, не пов'язане з допінгом, що викликає довіру.

Ця стаття застосовується тільки в тих випадках, коли комісія, яка проводить слухання, цілком задоволена об'єктивними обставинами, які підтверджують факт, що спортсмен, приймаючи заборонену субстанцію, не мав наміру поліпшити свої спортивні результати. Приклади того, якими можуть бути об'єктивні обставини, що в сукупності могли б повністю переконати комісію, яка проводить слухання, в тому, що не було наміру поліпшити результати, такі: факт, що природа субстанції або час, потрібний для засвоєння її організмом, не впливають на результати спортсмена; відкрите вживання або обнародування факту використання ним цієї субстанції, а також наявність запису в медичній документації, що в той період призначення препарату не мало зв'язку зі спортом. Загалом, що вираженіша здатність препарату підвищити спортивні результати, то складніше спортсменові буде довести відсутність наміру поліпшити спортивні результати за допомогою препарату.

Оскільки відсутність наміру поліпшити спортивні результати є необхідною умовою для комісії, яка проводить слухання, сам спортсмен має довести, яким випадковим чином особлива субстанція виявилася в його організмі.

При визначенні ступеня провини спортсмена або іншої особи обставини, що беруться до уваги, мають переконливо пояснити мотиви скорочення терміну дискваліфікації. Наприклад, той факт, що спортсмен втратив би можливість заробляти великі суми грошей під час терміну дискваліфікації, або те, що спортивна кар'єра цього спортсмена скоро закінчиться, або сам розклад спортивних подій не будуть належними чинниками при розгляді питання про скорочення терміну дискваліфікації за цією статтею. Передбачається, що термін дискваліфікації буде повністю скасований лише в найвинятковіших випадках.

10.5. Відміна або скорочення дискваліфікації, зважаючи на виняткові обставини

10.5.1. Відсутність провини або халатності

Якщо спортсмен доведе відсутність своєї провини або халатності у кожному конкретному випадку, то призначений термін дискваліфікації має бути скасований. Якщо заборонена субстанція або її маркери чи метаболіти виявлено в пробі спортсмена, що за статтею 2.1 (Наявність забороненої субстанції) є порушенням, то спортсмен має також пояснити, як заборонена субстанція потрапила в його організм, щоб дискваліфікація була скасована. У разі, коли ця стаття застосовується і дискваліфікація відміняється, порушення антидопінгових правил не має розглядатися як порушення при визначенні терміну дискваліфікації за багаторазове порушення за статтею 10.7.

10.5.2. Незначні вина або халатність

Якщо спортсмен чи інша особа доводить у конкретному випадку відсутність значної провини або халатності, тоді термін дискваліфікації може бути скорочений, але не більше ніж наполовину від призначеного терміну дискваліфікації. У разі довічної дискваліфікації скорочений термін дискваліфікації за цією статтею не може бути меншим за 8 років. Якщо заборонена субстанція або її маркери чи метаболіти виявлено в пробі спортсмена, що за статтею 2.1 (Наявність забороненої субстанції) є порушенням, то для скорочення терміну дискваліфікації спортсмен має пояснити, яким чином заборонена субстанція потрапила в його організм.

Примітка до статей 10.5.1 і 10.5.2: Цей Кодекс передбачає можливість анулювання або скорочення терміну дискваліфікації у виняткових випадках, якщо спортсмен може довести, що з його боку не було провини або халатності, або вони були незначні. Такий підхід відповідає основним принципам прав людини і забезпечує баланс між тими антидопінговими організаціями, які наполягають на різкому обмеженні кількості винятків або взагалі на їх відміні, і тими організаціями, які хотіли б скоротити дворічне відсторонення на підставі низки інших чинників, навіть якщо допускається, що має місце провина спортсмена. Ці статті мають застосовуватися лише при накладенні санкцій; вони не застосовуються для визначення того, чи мало місце порушення антидопінгових правил. Стаття 10.5.2 може застосовуватися до будь-якого порушення антидопінгових правил, навіть якщо буде особливо важко обґрунтувати скорочення термінів дискваліфікації щодо тих випадків порушень антидопінгових правил, коли спортсмен порушував їх свідомо.

Статті 10.5.1 і 10.5.2 діють тільки за наявності виняткових обставин і жодним чином не стосуються переважної більшості випадків.

Проілюструвати застосування 10.5.1 можна прикладом, коли відсутність провини або халатності привели б до повної відміни санкцій, якщо спортсмен зміг би довести, що, незважаючи на повне дотримання правил, мав місце саботаж із боку суперника. Навпаки, санкція не може бути повністю скасована на підставі «відсутності провини або халатності» за таких обставин: а) позитивний результат тесту став наслідком вживання вітамінного препарату або харчової добавки з етикеткою, що не відповідає вмісту, оскільки спортсмени несуть відповідальність за те, що вони вживають всередину (стаття 2.1) і були попереджені про можливість забруднення харчової добавки; б) призначення забороненої субстанції особистим лікарем спортсмена або його тренером без відома спортсмена, оскільки спортсмени несуть відповідальність за вибір медичного персоналу та поінформованість персоналу про заборону на приймання субстанцій із Забороненого списку; в) заборонена субстанція опинилася в їжі або напоях, що вживаються спортсменом, з вини чоловіка (дружини), тренера або іншої особи з кола помічників спортсмена, оскільки спортсмени несуть відповідальність за те, що вони їдять і п'ють і за поведінку осіб, яким вони довіряють доступ до своєї їжі та напоїв.

Проте залежно від представлених доказів у кожному конкретному випадку результатом будь-якого з наведених прикладів може бути скорочення санкцій на підставі «незначної провини або халатності». Наприклад, скорочення терміну дискваліфікації добре проілюстроване на прикладі (а), якщо спортсмен чітко доводить, що позитивний результат тесту став наслідком забруднення звичайного полівітаміну, купленого у постачальника, не пов'язаного із забороненими субстанціями, і спортсмен виявив обережність, не приймаючи інші харчові добавки.

При визначенні ступеня провини спортсмена або іншої особи за статтями 10.5.1 і 10.5.2. обставини, що беруться до уваги, мають переконливо пояснити мотиви скорочення терміну дискваліфікації. Так, наприклад, той факт, що спортсмен втратив би можливість заробляти великі суми грошей під час терміну дискваліфікації, або те, що спортивна кар'єра цього спортсмена скоро закінчиться, або сам розклад спортивних подій не будуть належними чинниками при розгляді питання про скорочення терміну дискваліфікації за цією статтею.

У той час як дрібні порушення не потребують як такі якогось особливого ставлення при визначенні вживаних санкцій, безумовно, молодість і брак досвіду є тими чинниками, які слід ураховувати визначаючи провину спортсмена або іншої особи за статтею 10.5.2, а також за статтями 10.3.3, 10.4 і 10.5.1.

Статтю 10.5.2 не слід застосовувати у разі дії статті 10.3.3 або 10.4, оскільки ці статті і так беруть до уваги ступінь провини спортсмена або іншої особи для визначення терміну дискваліфікації.

10.5.3. Істотне сприяння в розкритті або встановленні порушень антидопінгових правил

Антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів при виявленні порушень антидопінгових правил, може в окремих випадках ще до закінчення рішення по апеляції за статтею 13 або до закінчення терміну подачі апеляції тимчасово відмінити частину терміну дискваліфікації, якщо спортсмен або інша особа істотно сприяє антидопінговій організації, правоохоронним органам або професійному дисциплінарному органу, внаслідок чого антидопінгова організація розкрила або встановила порушення антидопінгових правил іншою особою або ж правоохоронні чи дисциплінарні органи розкрили або встановили правопорушення чи порушення професійних правил іншою особою. Після остаточного рішення по апеляції за статтею 13 або закінчення терміну подачі апеляції антидопінгова організація може тільки тимчасово відмінити частину терміну дискваліфікації при схваленні ВАДА і відповідною міжнародною федерацією. Тривалість тієї частини терміну, на який може бути скорочений призначений термін дискваліфікації, має ґрунтуватися на серйозності порушення антидопінгових правил, здійсненого спортсменом або іншою особою, і на тому, наскільки великою була надана допомога в справі боротьби з допінгом. Може бути скасоване не більше трьох чвертей призначеного терміну дискваліфікації. Якщо ж призначено довічну дискваліфікацію, то цей термін може бути зменшений, але скорочений термін не може бути меншим за 8 років. Якщо антидопінгова організація тимчасово відміняє якусь частину терміну дискваліфікації за цією статтею, то антидопінгова організація має негайно надати письмове пояснення свого рішення кожній антидопінговій організації, що має право на подачу апеляції з цього рішення. Якщо антидопінгова організація згодом відновлює будь-яку частину скасованого терміну дискваліфікації через те, що спортсмен або інша особа неістотно посприяли антидопінговій організації, що від них очікували, то спортсмен або інша особа можуть подати апеляцію згідно зі статтею 13.2.

Примітка до статті 10.5.3: Співпраця спортсменів, підтримка персоналу спортсменів та інших осіб, які визнають свої помилки і бажають пролити світло на інші порушення антидопінгових правил, важливі для очищення спорту.

Оцінюючи ступінь важливості сприяння враховують, наприклад, кількість залучених осіб, їх статус у спорті, чи має місце розповсюдження допінгу, що передбачено статтею 2.7, або призначення заборонених субстанцій і методів, передбачених статтею 2.8, або застосування субстанції чи методу, які складно визначити під час тестування. Максимальне скорочення терміну дискваліфікації має застосовуватися тільки у виняткових випадках. Додатковим чинником, який враховується при визначенні тяжкості

порушення антидопінгових правил, є поліпшення спортивних результатів у спортсмена, який істотно посприяв антидопінговій організації. Загальне правило тут таке: що раніше істотно посприяли процесу обробки результатів, то більший термін дискваліфікації може бути скасований.

Якщо спортсмен або інша особа, які, як стверджується, порушили антидопінгові правила, заявляють про право на тимчасову відміну терміну дискваліфікації за цією статтею у зв'язку з відмовою спортсмена або іншої особи від слухання за статтею 8.3 (Відмова від слухань), то антидопінгова організація має встановити, чи відповідає тимчасова відміна частини терміну дискваліфікації цій статті. Якщо спортсмен або інша особа заявляють про право на тимчасову відміну терміну дискваліфікації до винесення ухвали про слухання згідно зі статтею 8, то комісія, яка проводить слухання, має встановити, чи відповідає тимчасова відміна частини терміну дискваліфікації цій статті, тоді як ця сама комісія вирішує, чи порушив спортсмен або інша особа антидопінгові правила. Якщо частина терміну дискваліфікації тимчасово скасована, то це рішення має обґрунтовувати важливість наданої інформації для виявлення або доказу того, що мало місце порушення антидопінгових правил або інше порушення. Якщо спортсмен або інша особа заявляють про своє право на тимчасову відміну терміну дискваліфікації після того як остаточно ухвала про здійснення порушення антидопінгових правил була винесена і не підлягає апеляції за статтею 13, а спортсмен або інша особа все ще відбувають термін дискваліфікації, то вони можуть звернутися до антидопінгової організації, відповідальної за обробку результатів, щоб розглянути питання про тимчасову відміну терміну дискваліфікації за цією статтею. Будь-яка відміна терміну дискваліфікації має бути схвалена ВАДА і відповідною міжнародною федерацією. Якщо не буде дотримано будь-якої з умов, на підставі яких здійснюється відміна терміну дискваліфікації, то антидопінгова організація, правомочна проводити обробку результатів, має відновити передбачений раніше термін дискваліфікації. Рішення, прийняті антидопінговою організацією за цією статтею, можуть бути оскаржені згідно зі статтею 13.2.

Йдеться про єдиний випадок, передбачений Кодексом, коли вирішується надання відстрочки.

10.5.4. Визнання порушення антидопінгових правил за відсутності інших доказів

Якщо спортсмен або інша особа добровільно визнає здійснення порушення антидопінгових правил до отримання повідомлення про взяття проби, яка могла б встановити таке порушення (або у разі порушення антидопінгових правил не за статтею 2.1 – до отримання першого повідомлення про порушення

згідно зі статтею 7) і це визнання є єдино достовірним свідомством порушення, то тоді термін дискваліфікації може бути скорочений, але не більше ніж наполовину від передбаченого терміну.

Примітка до статті 10.5.4: Ця стаття застосовується тоді, коли спортсмен або інша особа виступає із заявою про визнання порушення антидопінгових правил за обставин, коли жодна з антидопінгових організацій не знає точно, що могло мати місце порушення антидопінгових правил. Ця стаття не може бути застосована за обставин, коли визнання має місце після того, як спортсмен або інша особа усвідомили, що їм загрожує викриття.

10.5.5. Спортсмен або інша особа доводять право на скорочення санкцій за більш ніж одним із положень цієї статті.

До застосування будь-яких скорочень термінів дискваліфікації за статтями 10.5.2, 10.5.3 або 10.5.4 має бути визначений термін дискваліфікації, передбачений відповідно до статей 10.2, 10.3, 10.4 і 10.6. Якщо спортсмен або інша особа доводять своє право на скорочення або тимчасову відміну терміну дискваліфікації за двома або більше положеннями статей 10.5.2, 10.5.3 або 10.5.4, то термін дискваліфікації може бути скорочений або тимчасово скасований, але не більше ніж на одну чверть передбаченого в таких випадках терміну дискваліфікації.

Примітка до статті 10.5.5: Відповідна санкція визначається послідовно в чотири етапи. Перший. Комісія, що проводить слухання, визначає, яка з основних санкцій (статті 10.2, 10.3, 10.4 або 10.6) застосовна до цього порушення. Другий. Ця сама комісія визначає, чи є підстави для повної відміни або скорочення санкцій (статті 10.5.1–10.5.4). Проте слід зазначити, що не всі підстави для повної відміни або скорочення санкцій можуть бути об'єднані з положеннями про основні санкції. Наприклад, стаття 10.5.2 не застосовується у випадках, що зачіпають статті 10.3.3 або 10.4, оскільки комісія, яка проводить слухання відповідно до статей 10.3.3 і 10.4, вже визначить термін дискваліфікації на підставі ступеня провини спортсмена або іншої особи. Третій. Комісія, що проводить слухання, за статтею 10.5.5 визначає, чи правомочний спортсмен або інша особа претендувати на скорочення терміну дискваліфікації за більш ніж одним з положень статті 10.5. І, нарешті, комісія, яка проводить слухання, ухвалює рішення про початок терміну дискваліфікації за статтею 10.9.

Наступні чотири приклади ілюструють правильну послідовність аналізу:

Приклад 1.

Факти: Несприятливий результат аналізу проб указує на наявність анаболічного стероїду; припускається, що спортсмен відразу визнає порушення антидопінгових правил; спортсмен доводить «незначну провину» (стаття 10.5.2) і спортсмен «істотно сприяє антидопінговій організації» (стаття 10.5.3).

Застосування статті 10:

1. Основною санкцією будуть два роки за статтею 10.2. Посилюючі обставини (стаття 10.6) не враховуватимуться, оскільки спортсмен відразу ж визнав порушення. Стаття 10.4 не застосовуватиметься, оскільки стероїдний препарат не є особливою субстанцією.
2. Ґрунтуючись тільки на «незначній провині», санкція може бути скорочена наполовину терміну від двох років. Ґрунтуючись тільки на «істотному сприянні», санкція може бути скорочена на строк до трьох чвертей від двох років.
3. За статтею 10.5.5, зважаючи на можливість скорочення терміну дискваліфікації з «незначної провини» та «істотного сприяння» разом, максимально санкція може бути скорочена на строк до трьох чвертей від двох років. Таким чином, мінімальна санкція становитиме шестимісячний термін дискваліфікації.
4. За статтею 10.9.2 у зв'язку з тим, що спортсмен негайно добровільно визнав порушення антидопінгових правил, початок терміну дискваліфікації може настати з дня взяття проби, але у будь-якому випадку спортсмен має бути дискваліфікований принаймні на половину терміну дискваліфікації (мінімум три місяці) після дати ухвалення рішення на слуханнях.

Приклад 2.

Факти: Несприятливий результат аналізу має на увазі наявність анаболічного стероїду; мають місце посилюючі обставини, а спортсмен не може довести, що зробив порушення з незнання; підозрюваний спортсмен відразу не визнав порушення антидопінгових правил, але істотно сприяє антидопінговій організації (стаття 10.5.3).

Застосування статті 10:

1. Основною санкцією буде термін дискваліфікації від двох до чотирьох років згідно зі статтею 10.6.

2. *Ґрунтуючись на істотному сприянні, санкція може бути скорочена на строк до трьох чвертей максимального терміну в чотири роки.*
3. *Стаття 10.5.5 не застосовується.*
4. *За статтею 10.9.2 термін дискваліфікації відлічуватиметься з дня винесення ухвали на слуханнях.*

Приклад 3.

Факти: *Несприятливий результат аналізу має на увазі наявність особливої субстанції; спортсмен доводить, яким чином особлива субстанція потрапила в його організм і що у нього не було наміру поліпшити спортивні результати; спортсмен доводить, що провина його вельми незначна, а сам спортсмен істотно сприяє антидопінговій організації (стаття 10.5.3).*

Застосування статті 10:

1. *У зв'язку з тим, що несприятливий результат аналізу пов'язаний з особливою субстанцією, а інші умови статті 10.4 спортсменом дотримані, основна санкція потраплятиме в проміжок між оголошенням покарання і двома роками дискваліфікації. Комісія, яка проводить слухання, оцінює провину спортсмена і накладає санкцію в цих межах (для ілюстрації цього прикладу можна припустити, що комісія, яка проводить слухання, визначить термін дискваліфікації, що дорівнює восьми місяцям).*
2. *Ґрунтуючись на істотному сприянні, санкцію можна скоротити на строк до трьох чвертей від восьми місяців (не менш як два місяці). Незначна провина (стаття 10.2) не застосовуватиметься, оскільки ступінь провини спортсмена вже був взятий до уваги при призначенні восьмимісячного терміну дискваліфікації згідно з пунктом 1.*
3. *Стаття 10.5.5 не застосовується.*
4. *За статтею 9.2 у зв'язку з тим, що спортсмен прямо визнав порушення антидопінгових правил, термін дискваліфікації може відлічуватися з дня взяття проб, але у будь-якому разі спортсмен має бути дискваліфікований, принаймні на половину терміну дискваліфікації з дня винесення ухвали на слуханнях (мінімум – один місяць).*

Приклад 4:

Факти: *Спортсмен, у якого ніколи раніше не було несприятливого результату дослідження і який ніколи не порушував антидопінгові правила, відразу визнає, що навмисно використовував різні заборонені субстанції, щоб*

поліпшити свої результати. Спортсмен також істотно сприяє антидопінговій організації (стаття 10.5.3).

Застосування статті 10:

1. У той час як умисне використання різних заборонених субстанцій для поліпшення результатів виступів може розглядатися як обтяжлива обставина (стаття 10.6), добровільне зізнання спортсмена означає, що стаття 10.6 не буде застосована. Той факт, що використання спортсменом заборонених субстанцій мало навмисний характер, означатиме, що стаття 10.4 буде скасована, незалежно від того, чи були заборонені субстанції особливими субстанціями. Таким чином, застосовуватиметься стаття 10.2, і основний термін дискваліфікації становитиме два роки.
2. Ґрунтуючись тільки на добровільних зізнаннях спортсмена (стаття 10.5.4), санкція може бути скорочена до половини від двох років. Ґрунтуючись тільки на істотному сприянні спортсмена (стаття 10.5.3), санкція може бути скорочена на строк до трьох чвертей від двох років.
3. За статтею 10.5.5, розглядаючи добровільне зізнання та істотне сприяння разом, найвищий термін згідно з санкціями може бути скорочений аж до трьох чвертей від двох років (мінімальний термін дискваліфікації становитиме шість місяців).
4. Якщо комісія яка проводить слухання, розглядаючи статтю 10.5.4, дійшла висновку про мінімальний термін дискваліфікації в шість місяців за пунктом 3, то термін дискваліфікації відлічується з дня накладення санкції комісією на слуханнях. Проте якщо комісія, яка проводить слухання, не вважає за необхідне застосування статті 10.5.4 щодо скорочення терміну дискваліфікації за пунктом 3, то за статтею 10.9.2 термін дискваліфікації починає відлічуватися з дня здійснення порушення антидопінгових правил за умови, що як мінімум половина цього терміну (мінімум – три місяці) діятиме після дня винесення ухвали на слуханнях.

10.6. Обтяжливі обставини, які можуть спричинити збільшення терміну дискваліфікації

Якщо антидопінгова організація встановлює, що в конкретному випадку має місце порушення антидопінгових правил, але не порушення за статтею 2.7 (Розповсюдження або Спроба розповсюдження) і не 2.8 (Призначення або Спроба призначення), і при цьому виявляються обтяжливі обставини, то призначається триваліший термін дискваліфікації, ніж це передбачається стандартною санкцією. В цьому разі термін дискваліфікації має бути

збільшений до максимального терміну в чотири роки, якщо тільки спортсмен або інша особа не зможе довести комісії, яка проводить слухання, що той або інший суб'єкт порушив антидопінгові правила через незнання.

Спортсмен або інша особа можуть уникнути застосування цієї статті, визнавши порушення антидопінгових правил відразу після того, як антидопінгова організація пред'явить факт порушення антидопінгових правил.

Примітка до статті 10.6: Прикладами обтяжливих обставин, які можуть привести до призначення триваліших термінів дискваліфікації, ніж передбачає стандартна санкція, такі:

- порушення антидопінгових правил спортсменом або іншою особою мало місце як частина допінгового плану або схеми, здійснюваної індивідуально чи за змовою, або як групова спроба здійснити порушення антидопінгових правил;*
- спортсмен або інша особа використовували або володіли великою кількістю заборонених субстанцій або заборонених методів чи використовували або володіли забороненою субстанцією чи забороненим методом багаторазово;*
- спортсмен, який поліпшує спортивні досягнення, порушуючи антидопінгові правила після закінчення стандартного терміну дискваліфікації з іншого випадку;*
- спортсмен або інша особа поведуться так, щоб перешкодити виявленню або винесенню ухвали про порушення антидопінгових правил.*

Щоб уникнути непорозумінь, приклади обтяжливих обставин, описані в цій примітці до статті 10.6, не є винятковими; застосування триваліших термінів дискваліфікації можливе й за інших обтяжливих обставин. Порушення за статтею 2.7 (Розповсюдження або Спроба розповсюдження) і 2.8 (Призначення або Спроба призначення) не включені до застосування за статтею 10.6, оскільки санкції за ці порушення (від чотирьох років до довічної дискваліфікації) вже дають достатню свободу дій для розгляду будь-якої обтяжливої обставини.

10.7. Неодноразові порушення

10.7.1 Друге порушення антидопінгових правил

За перше порушення антидопінгових правил, здійснене спортсменом або іншою особою, термін дискваліфікації встановлено в статтях 10.2 і 10.3 (відміна, скорочення або відстрочення за статтями 10.4 чи 10.5, або збільшення терміну дискваліфікації за статтею 10.6). Для другого порушення антидопінгових правил термін дискваліфікації встановлюється згідно з наведеною нижче таблицею.

Перше порушення	Друге порушення					
	CoC	ЗOPT	НВХ	СтС	ВУС	РН
CoC	1–4	2–4	2–4	4–6	8–10	10 років – довічно
ЗOPT	1–4	4–8	4–8	6–8	10 років – довічно	Довічно
НВХ	1–4	4–8	4–8	6–8	10 років – довічно	Довічно
СтС	2–4	6–8	6–8	8 років – довічно	Довічно	Довічно
ПС	4–5	10 років – довічно	10 років – довічно	Довічно	Довічно	Довічно
РП	8 років – довічно	Довічно	Довічно	Довічно	Довічно	Довічно

Примітка до статті 10.7.1: У цій таблиці найменування першого порушення антидопінгових правил спортсменом або іншою особою розміщене в лівій колонці, а найменування другого порушення – в першому рядку подальших колонок. Наприклад, припустимо, що спортсмена дискваліфіковано на стандартний термін дискваліфікації за перше порушення за статтею 10.2 і потім він вдруге порушив, за що дістає скорочену санкцію за особливу субстанцію за статтею 10.4. Таблиця визначає термін дискваліфікації за друге порушення. Для цього прикладу таблиця застосовується, починаючи з лівої колонки і сходячи вниз до четвертого ряду, який позначений СтС – стандартна санкція, потім, рухаючись крізь таблицю до першої колонки, позначеної CoC, – скорочена санкція за особливу субстанцію, в результаті виходить термін дискваліфікації від 2 до 4 років за друге порушення. Ступенем провини спортсмена або іншої особи має бути критерій, що розглядається при оцінці терміну дискваліфікації в межах цієї таблиці.

Визначення, використані в таблиці другого порушення антидопінгових правил: CoC (RS) (Скорочена санкція при виявленні особливої субстанції за статтею 10.4): Санкцією за здійснене порушення антидопінгових правил була або має

бути скорочена санкція за статтею 10.4, оскільки воно було пов'язане з особливою субстанцією, а інші умови за статтею 10.4 були дотримані.

ЗВПТ (FFMT) (Зареєстрована відмова від проб і/або пропущені тести): За порушення антидопінгових правил була або має бути застосована санкція згідно зі статтею 10.3.3 (Порушення існуючих вимог щодо доступності спортсмена для взяття у нього проб у позазмагальний період).

НВХ (NSF) (Незначні вина або халатність): Санкцією за порушення антидопінгових правил була або має бути скорочена санкція за статтею 10.5.2, оскільки незначні вина або халатність були доведені спортсменом.

СтС (ST) (Стандартна санкція): Санкцією за порушення антидопінгових правил була або має бути стандартна санкція два (2) роки за статтею 10.2 або 10.3.1.

ПС (AS) (Посилена санкція за статтею 10.2 або 10.3.1): Санкцією за порушення антидопінгових правил була або має бути посилена санкція за статтею 10.6 унаслідок того, що антидопінгова організація встановила обставини, зазначені в статті 10.6.

РП (TRA) (Розповсюдження або Спроба розповсюдження і Призначення або Спроба призначення): Санкцією за порушення антидопінгових правил була або має бути санкція за статтею 10.3.2.

Примітка до статті 10.7.1. Визначення СоС (скороченої санкції): див. статтю 25.4 щодо застосування статті 10.7.1, що стосується порушення антидопінгових правил до набуття чинності Кодексу.

10.7.2. Застосування статей 10.5.3 і 10.5.4 до другого порушення антидопінгових правил

Якщо спортсмен або інша особа, яка вдруге порушила антидопінгові правила, доводить своє право на відсторонення або скорочення частини терміну дискваліфікації за статтями 10.5.3 або 10.5.4, то комісія, що проводить слухання, спочатку має визначити, який термін дискваліфікації був би призначений за таблицею, наведеною в статті 10.7.1, а потім призначити відповідне відсторонення або скорочення терміну дискваліфікації. Період дискваліфікації, що залишився після призначення відсторонення або скорочення за статтями 10.5.3 і 10.5.4, має становити не менш як одна четверта передбаченого терміну дискваліфікації.

10.7.3. Третьє порушення антидопінгових правил

У разі встановлення третього порушення антидопінгових правил призначається довічний термін дискваліфікації. Винятком є випадки, коли при третьому порушенні антидопінгових правил виявляються умови, що дають змогу відмінити або скоротити термін дискваліфікації за статтею 10.4, або порушення встановлене за статтею 2.4 (Порушення чинних вимог щодо доступності спортсмена для взяття у нього проб у позазмагальному періоді). У цих конкретних випадках термін дискваліфікації призначається від восьми (8) років до довічного.

10.7.4. Додаткові правила, що застосовуються для окремих можливих неодноразових порушень:

- При визначенні санкцій за статтею 10.7 порушення антидопінгових правил вважатиметься другим порушенням тільки тоді, коли антидопінгова організація може довести, що спортсмен або інша особа вдруге порушила антидопінгові правила після того, як отримала повідомлення про перше порушення відповідно до статті 7 (Обробка результатів), або після того, як антидопінгова організація доклала необхідних зусиль для повідомлення про перше порушення антидопінгових правил. Якщо антидопінгова організація не може це довести, то порушення мають розглядатися разом як перше порушення, і накладення санкцій має ґрунтуватися на порушенні, яке тягне застосування суворішої санкції. Проте багаторазові порушення можуть розглядатися як чинник при визначенні обтяжливих обставин (стаття 10.6).
- Якщо після висновку про те, що мало місце перше порушення антидопінгових правил, антидопінгова організація виявляє, що спортсмен або інша особа порушила антидопінгові правила до отримання повідомлення про перше порушення, тоді антидопінгова організація має накласти додаткову санкцію на основі тієї санкції, яка могла б бути застосована, коли два порушення доведено одночасно. Результати всіх змагань, що стосуються ранішого порушення антидопінгових правил, будуть анульовані згідно зі статтею 10.8. Щоб уникнути виявлення обтяжливих обставин (стаття 10.6) скоєного раніше, але виявленого пізніше порушення, спортсмен або інша особа має добровільно і своєчасно визнати раніше здійснене порушення після повідомлення про порушення, в якому той або інший суб'єкт уперше звинувачується. Це саме правило має застосовуватися, коли антидопінгова організація виявить факти, пов'язані з іншим раніше здійсненим порушенням після винесення ухвали про друге порушення антидопінгових правил.

Примітка до статті 10.7.4: Розглянемо гіпотетичну ситуацію. Спортсмен порушує антидопінгові правила 1 січня 2008 р., що антидопінгова організація не виявляє до 1 грудня 2008 р. У цей період спортсмен вдруге порушує антидопінгові правила 1 березня 2008 р. і отримує повідомлення від антидопінгової організації про це порушення 30 березня 2008 р., а комісія, яка проводить слухання, визнає 30 червня 2008 р., що 1 березня 2008 р. спортсмен порушив антидопінгові правила. Порушення, що мало місце 1 січня 2008 р., але виявлене пізніше, ніж друге порушення, стане обтяжливою обставиною, тому що спортсмен не визнав порушення добровільно і своєчасно після отримання повідомлення про пізніше порушення, здійснене 30 березня 2008 р.

10.7.5. Восьмирічний період для неодноразових порушень антидопінгових правил.

Для цілей статті 10.7 кожне порушення антидопінгових правил має відбутися у восьмирічний період, щоб були ознаки неодноразового порушення.

10.8. Анулювання результатів змагань, наступних за збором проб або ухвалою про порушення антидопінгових правил

Окрім автоматичного анулювання результатів, показаних на змаганні, під час якого була взята позитивна проба, згідно зі статтею 9 (Автоматичне анулювання індивідуальних результатів) усі інші результати, показані на змаганнях, починаючи з дати відбору позитивної проби (при змагальному або позазмагальному тестуванні), або з дати здійснення іншого порушення антидопінгових правил, включаючи період відсторонення і дискваліфікації, мають бути анульовані з усіма наслідками, що випливають з цього, в тому числі вилучення медалей, очок і призів, якщо в цьому разі не передбачені інші заходи.

10.8.1. Однією з умов допуску спортсмена до змагань після порушення антидопінгових правил насамперед має бути повернення всіх призових грошей, що вилучаються відповідно до цієї статті.

10.8.2. Розподіл вилучених призових грошей

Якщо правилами міжнародної федерації не передбачено, що вилучені призові гроші мають бути перерозподілені серед інших спортсменів, то з цих коштів насамперед мають бути відшкодовані витрати на проби антидопінгової організації, яка зробила необхідні кроки для повернення призових грошей; потім мають бути відшкодовані витрати тієї антидопінгової організації, яка провела обробку результатів аналізу, дотримуючи баланс розподілу коштів з урахуванням правил міжнародної федерації.

Примітка до статті 10.8.2: Жодна стаття в Кодексі не перешкоджає «чистим» спортсменам або іншим особам, які постраждали від дій особи, котра порушила антидопінгові правила, вимагати від цієї особи відшкодування збитків.

10.9. Початок терміну дискваліфікації

За винятком зазначених нижче випадків, термін дискваліфікації має розпочинатися з дня винесення ухвали на слуханнях або, якщо в слуханнях відмовлено, з дня ухвалення рішення про дискваліфікацію або накладення дискваліфікації іншим чином. Будь-який термін тимчасового відсторонення (примусового або добровільного) має входити в загальний термін дискваліфікації.

10.9.1. Затримки не з вини спортсмена або іншої особи

Якщо мали місце значні затримки при проведенні слухань або на інших етапах допінг-контролю не з вини спортсмена або іншої особи, то орган, що застосовує санкції, може обчислювати термін дискваліфікації з ранішої дати, а саме з дати взяття проби або з дати виявлення останнього порушення антидопінгових правил.

10.9.2. Своєчасне визнання

Якщо спортсмен або інша особа зізнається в порушенні антидопінгових правил (до його участі в наступному змаганні) після того, як він був поінформований про це антидопінговою організацією, то період відсторонення може починатися з дати, коли була взята проба або дати останнього порушення антидопінгових правил. Проте в кожному випадку, коли застосовуватиметься ця стаття, спортсмен або інша особа мають відбутися принаймні половину періоду відсторонення, починаючи з дати, з якою спортсмен або інша особа погодяться з накладенням санкції, дати, з якої рішення, що накладає санкцію, буде ухвалено після слухання, або з дати, з якої санкція накладена іншим чином.

Примітка до статті 10.9.2: Ця стаття не повинна застосовуватися, якщо термін дискваліфікації вже було скорочено за статтею 10.5.4 (Визнання порушення антидопінгових правил за відсутності інших доказів).

10.9.3. Якщо призначено тимчасове відсторонення і воно прийняте спортсменом, то термін можливої дискваліфікації має бути скорочений на термін тимчасового відсторонення.

10.9.4. Якщо спортсмен добровільно погоджується на тимчасове відсторонення, інформацію про застосування якого він отримав письмово від

антидопінгової організації, що має повноваження на обробку результатів, і у зв'язку з цим утримується від виступу на змаганнях, то термін можливої дискваліфікації цього спортсмена має бути скорочений на термін добровільного тимчасового відсторонення. Копія заяви спортсмена про добровільну згоду на тимчасове відсторонення має бути негайно надана кожній стороні, що має право отримувати повідомлення про потенційне порушення антидопінгових правил за статтею 14.1.

Коментар до статті 10.9.4: Добровільна згода спортсмена на тимчасове відсторонення не є зізнанням спортсмена і жодним чином не має бути використана для ухвалення несприятливого висновку з приводу цього спортсмена.

10.9.5. Ніякого скорочення терміну дискваліфікації не має бути надано на будь-який період до дати тимчасового відсторонення або добровільного тимчасового відсторонення незалежно від того, чи вирішив спортсмен не брати участі у змаганнях сам чи був тимчасово відсторонений своєю командою.

Примітка до статті 10.9: Текст статті 10.9 було переглянуто для уточнення того факту, що припинення виступів не можуть бути приписані спортсменові; своєчасне зізнання спортсмена і тимчасове відсторонення є єдиними чинниками, які виправдовують початок терміну дискваліфікації раніше за дату винесення ухвали на слуханнях. Ця поправка дає змогу скоригувати можливе неправильне тлумачення і застосування попереднього тексту.

10.10. Статус у період дискваліфікації

10.10.1. Заборона на участь у період дискваліфікації

Жодна особа, оголошена дискваліфікованою, не має права під час терміну дії дискваліфікації брати участь у жодній якості в змаганнях або іншій діяльності, санкціонованих або організованих стороною, що підписалася, чи організацією, яка входить до неї, або членами цієї організації, а також у міжнародних або національних змаганнях, організованих професійною лігою або міжнародним чи національним організатором спортивних заходів. Виняток становлять спеціальні антидопінгові освітні або реабілітаційні програми.

Спортсмен або інша особа, яку було дискваліфіковано на термін понад чотири (4) роки, по закінченні чотирьох років може брати участь у місцевих змаганнях, окрім змагань у тих видах спорту, в яких спортсмен або інша особа були дискваліфіковані, проте за умови, що місцеві змагання не мають рівня, який дає змогу такому спортсменові або іншій особі кваліфікуватися, щоб прямо або опосередковано вийти на змагання національного або міжнародного рівнів.

Спортсмен або інша особа, яку було дискваліфіковано, має проходити тестування.

Примітка до статті 10.10.1: Наприклад, дискваліфікований спортсмен не може брати участь у спортивних зборах, показових виступах або виступах, організованих відповідною національною федерацією чи клубом, що є членом цієї національної федерації. Далі, дискваліфікований спортсмен не може брати участь у змаганнях, що проводяться професійними лігами, які не є сторонами, що підписалися (наприклад, Національною хокейною лігою, Національною баскетбольною асоціацією тощо), у змаганнях, що проводяться міжнародними і національними організаторами спортивних змагань, які не є сторонами, що підписалися, без ризику зазнати санкцій, зазначених у статті 10.10.2. Санкції, прийняті в одному виді спорту, визнаватимуться іншими видами спорту. (Див. статтю 15.4 «Взаємне визнання»).

10.10.2. Порухення заборони на участь під час дискваліфікації

Якщо спортсмен або інша особа, оголошена дискваліфікованим, порушує заборону на участь під час дискваліфікації, як це говорить стаття 10.10.1, то результати його участі будуть анульовані, а термін дискваліфікації, призначений раніше, має почати відлічуватися знову з дати, коли було здійснено це порушення. Новий період дискваліфікації може бути скорочений за статтею 10.5.2, якщо спортсмен або інша особа доведе, що не було його значної провини або халатності при порушенні заборони на участь. Чи порушив спортсмен або інша особа заборону на участь і чи можливе скорочення терміну дискваліфікації за статтею 10.5.2, має визначати антидопінгова організація, що проводила обробку результатів і призначила первинний термін дискваліфікації.

Примітка до статті 10.10.2: Якщо, ймовірно, спортсмен або інша особа порушили заборону на участь під час дискваліфікації, то антидопінгова організація, що відповідає за обробку результатів і призначила дискваліфікацію, має визначити, чи порушував спортсмен заборону, і якщо так, чи надав він докази, які дають змогу ухвалити рішення про скорочення терміну дискваліфікації, що знову почався, за статтею 10.5.2. Рішення, ухвалені антидопінговими організаціями за цією статтею, можуть бути оскаржені згідно зі статтею 13.2.

У разі, коли персонал спортсмена або інша особа істотно допомагають спортсменові в порушенні заборони на участь під час дискваліфікації, антидопінгова організація, під юрисдикцією якої знаходиться персонал спортсмена або інша особа, може накладати санкції за таку допомогу згідно із власними дисциплінарними правилами.

10.10.3. Відмова у фінансуванні на період дискваліфікації

Крім того, особі, яка порушила антидопінгові правила, якщо не застосовувалося скорочення санкції за особливі субстанції, згідно зі статтею 10.4, сторонами, що підписалися, їх членами і урядами буде відмовлено в повному або частковому фінансуванні, пов'язаному із спортивною діяльністю, або інших пільгах, які отримує така особа у зв'язку зі спортивною діяльністю.

10.11. Тестування перед зняттям заборони

Повернення спортсмена у спорт після закінчення призначеного йому терміну дискваліфікації можливе за умови, що він у будь-який період тимчасового відсторонення або дискваліфікації доступний для тестування у позазмагальному періоді для антидопінгової організації, яка має право на тестування, і на запит має надати своєчасну і точну інформацію про своє місцезнаходження.

Якщо спортсмен під час дискваліфікації вирішує закінчити спортивну кар'єру і виключається зі всіх пулів позазмагального тестування, а згодом захоче повернутися у спорт, то він не може повернутися у спорт доти, доки не сповістить про це відповідну антидопінгову організацію і не пройде позазмагального тестування протягом терміну, що відповідає терміну дискваліфікації, який залишився з дати залишення спортсменом спорту.

10.12. Накладення фінансових санкцій

Антидопінгові організації можуть, керуючись власними правилами, застосовувати фінансові санкції у зв'язку з порушенням антидопінгових правил. Проте жодна фінансова санкція не може вважатися підставою для скорочення терміну дискваліфікації або іншої санкції, яка має застосовуватися не інакше, як відповідно до Кодексу.

Примітка до статті 10.12: Наприклад, якщо комісія, яка проводить слухання, доходить висновку, що згідно з Кодексом у конкретному випадку застосовуються сукупні санкції, а фінансова санкція, передбачена правилами антидопінгової організації, матиме дуже тяжкі наслідки, то тоді анулюється саме фінансова санкція, але не інші санкції за Кодексом (наприклад, дискваліфікація або відміна результатів).

Стаття 11. Наслідки для команд

11.1. Тестування в командних видах спорту

Якщо більш ніж одного члена команди в командних видах спорту поінформовано про порушення антидопінгових правил за статтею 7 під час змагань, то організатор змагань має провести відповідне цільове тестування команди під час змагання.

11.2. Наслідки для командних видів спорту

Якщо більше ніж два члени команди в командних видах спорту порушили антидопінгові правила в період проведення змагань, то організатор змагань має накладати відповідну санкцію на команду (наприклад, зняття зароблених очок, дискваліфікація на час змагання або спортивної події чи іншу санкцію) на додаток до санкцій, застосованих до окремих спортсменів, які порушили антидопінгові правила.

11.3. Організатор спортивної події може зробити наслідки суворішими для командних видів спорту

Організатор спортивної події може ухвалити рішення про застосування для цієї спортивної події правил, які накладають санкції суворіші, ніж наведені в статті 11.2.

Примітка до статті 11.3: Наприклад, МОК може встановити правила, що передбачають дискваліфікацію команди на час Олімпійських ігор, на підставі меншої кількості порушень антидопінгових правил у період проведення Олімпійських ігор.

Стаття 12. Санкції до спортивних організацій

Кодекс не перешкоджає жодній зі сторін, що підписалися, або урядів, які прийняли Кодекс, використовувати власні правила для застосування санкцій до спортивної організації, що знаходиться під юрисдикцією сторони, що підписалася, або уряду.

Примітка до статті 12: Ця стаття роз'яснює, що Кодекс жодним чином не обмежує створення дисциплінарних взаємин між організаціями.

Стаття 13. Апеляції

13.1. Рішення, на які можуть подаватися апеляції

На рішення, ухвалені відповідно до цього Кодексу, або правила, розроблені на основі Кодексу, можуть подаватися апеляції, як це вказано нижче в статтях Кодексу 13.2–13.4 або іншим чином. Під час розгляду апеляції ухвали залишаються в силі, якщо інше не вирішує орган, який розглядає апеляції. Перед подачею апеляції мають бути проведені всі процедури перегляду рішень, передбачені правилами цієї антидопінгової організації, за умови, що такі процедури не суперечать принципам, викладеним далі у статті 13.2.2 (окрім передбачених у статті 13.1.1).

13.1.1. ВАДА не чекатиме, поки антидопінгова організація використовує всі свої внутрішні ресурси для закінчення розглядів.

У разі, коли ВАДА має право на апеляцію за статтею 13 і жодна зі сторін не подавала апеляцію на остаточне рішення під час заходів, що проводяться антидопінговою організацією, ВАДА може подати апеляцію на таке рішення безпосередньо до САС, не чекаючи використання антидопінговою організацією всіх її можливостей.

Примітка до статті 13.1.1: Якщо ухвала винесена до завершальної стадії процесу, здійснюваного антидопінговою організацією, наприклад під час першого слухання, і жодна зі сторін не збирається подавати апеляцію на таку ухвалу на наступний рівень (наприклад, до ради керівників), то ВАДА може минути рівні, що залишилися, у внутрішньому процесі антидопінгової організації і подавати апеляцію безпосередньо до САС.

13.2. Апеляції з приводу рішень щодо порушень антидопінгових правил, наслідків і тимчасових усунень

Апеляції на такі рішення можуть бути подані виключно на підставі статті 13.2:

- рішення про те, що мало місце порушення антидопінгових правил;
- рішення про накладення санкцій за порушення антидопінгових правил;
- рішення про те, що не мало місця порушення антидопінгових правил;
- рішення про те, що розгляд факту порушення антидопінгових правил не може бути продовжений через процедурні причини (в тому числі, наприклад, наявність медичного рецепту);
- рішення за статтею 10.10.2 (Порушення заборони на участь під час дискваліфікації);
- рішення про те, що у антидопінгової організації немає достатніх повноважень на ухвалення рішення про передбачуване порушення антидопінгових правил або їх наслідків;

- рішення антидопінгової організації не висувати несприятливий аналіз проби або атиповий результат дослідження як порушення антидопінгових правил;
- рішення не продовжувати розгляд порушення антидопінгових правил після розслідування за статтею 7.4;
- рішення застосувати тимчасове відсторонення на підставі попередніх слухань або порушуючи статтю 7.5.

13.2.1. Апеляції, що стосуються спортсменів міжнародного рівня
Якщо порушення відбулося під час міжнародного спортивного заходу або якщо залучені спортсмени міжнародного рівня, то апеляція на винесену ухвалу має подаватися виключно до САС відповідно до повноважень цього суду.

Примітка до статті 13.2.1: Рішення САС є остаточними і обов'язковими, за винятком будь-якого перегляду вимог згідно із законом, що застосовується до анулювання або примушення виконання вимог арбітражних рішень.

13.2.2. Апеляції, які стосуються спортсменів національного рівня
У випадках, що стосуються спортсменів національного рівня, які не мають права подавати апеляцію відповідно до статті 13.2.1, апеляція на рішення може подаватися до незалежної неупередженої організації, як це визначено кожною національною антидопінговою організацією. Правила подання таких апеляцій мають відповідати таким принципам:

- проведення своєчасних слухань;
- неупередженість, безпристрасність і незалежність комісії, що здійснює слухання;
- право бути представленим адвокатом за власний рахунок;
- своєчасне обґрунтоване рішення у письмовій формі.

Примітка до статті 13.2.2: Антидопінгова організація на підставі цієї статті може надати право спортсменам національного рівня подавати апеляцію безпосередньо до САС.

13.2.3. Особи, уповноважені подавати апеляції
У випадках, передбачених статтею 13.2.1, подавати апеляцію до САС мають право такі сторони:

- а) спортсмен або інша особа, яка є суб'єктом рішення, на яке подається апеляція;
- б) інша сторона, що бере участь у події, за якою було винесено ухвалу;
- в) відповідна міжнародна федерація;
- г) національна антидопінгова організація країни мешкання певної особи або країни, громадянином якої вона є або яка видала ліцензію;

г) Міжнародний олімпійський комітет або Міжнародний параолімпійський комітет, коли рішення пов'язане з проведенням Олімпійських ігор або Параолімпійських ігор, у тому числі рішення про дискваліфікацію на час Олімпійських і Параолімпійських ігор;

д) ВАДА.

У випадках, передбачених статтею 13.2.2, сторони, які мають право подавати апеляцію до органу з перегляду рішень організації національного рівня, визначаються відповідно до правил, прийнятих у цій антидопінговій організації, але до них мають входити як мінімум такі сторони:

а) спортсмен або інша особа, котра є суб'єктом рішення, на яке подано апеляцію;

б) інша сторона, що бере участь у події, щодо якої було винесено ухвалу;

в) відповідна міжнародна федерація;

г) національна антидопінгова організація країни мешкання певної особи;

г) ВАДА.

У випадках, передбачених статтею 13.2.2, ВАДА і міжнародна федерація також мають право подавати апеляцію до САС з приводу рішень, прийнятих на національному рівні. Будь-якій стороні, що подає офіційну апеляцію, має надаватися сприяння з боку САС для отримання всієї необхідної інформації від антидопінгової організації, рішення якої оскаржується, і така інформація має бути надана за вказівкою САС.

Остаточний термін подачі апеляції або втручання ВАДА має становити не пізніше:

а) двадцяти одного (21) дня після останнього дня, коли могла бути подана апеляція будь-якою іншою стороною або

б) двадцяти одного (21) дня після отримання ВАДА повного комплекту документів, що стосуються цього рішення.

Незважаючи на вищезазначене, апеляція з приводу тимчасового відсторонення може подаватися тільки спортсменом або іншою особою, на яку було накладено стягнення у вигляді тимчасового відсторонення.

13.3. Невинесення своєчасної ухвали антидопінговою організацією

В особливому випадку, якщо антидопінгова організація не ухвалює рішення про порушення антидопінгових правил у терміни, встановлені ВАДА, то ВАДА може подавати апеляцію безпосередньо до САС, неначебто антидопінгова організація винесла ухвалу про відсутність порушення антидопінгових правил. Якщо САС визначає, що порушення антидопінгових правил мало місце і що ВАДА діяло обґрунтовано, подавши апеляцію безпосередньо до САС, то тоді

витрати ВАДА і оплата адвокатів за розгляд апеляції мають бути відшкодовані ВАДА антидопінговою організацією.

Примітка до статті 13.3: Враховуючи різні обставини під час розслідування й обробки результатів у випадках порушення антидопінгових правил, не завжди антидопінгова організація може ухвалити рішення до якогось фіксованого часу до того, як ВАДА втрутиться, подавши апеляцію безпосередньо до САС. Проте перед здійсненням такого кроку ВАДА консультуватиметься з антидопінговою організацією і надасть їй можливість пояснити, чому вона до цих пір не винесла ухвали. Це правило жодним чином не забороняє міжнародній федерації встановити свої правила, що дають їй змогу розглядати питання, пов'язані з неправомірною затримкою обробки результатів однієї з її національних федерацій.

13.4. Апеляція з приводу ухвал про надання або відмову в наданні права на терапевтичне використання

На ухвалу ВАДА щодо відміни рішення про видачу або не видачу дозволу на терапевтичне використання апеляції можуть подаватися тільки до САС самим спортсменом або антидопінговою організацією, рішення якої було переглянуте. На ухвали будь-якої іншої антидопінгової організації, окрім ВАДА, що забороняють терапевтичне використання і не змінені ВАДА, апеляції можуть подаватися спортсменами міжнародного рівня до САС, а іншими спортсменами – до уповноважених національних організацій, поіменованих у статті 13.2.2. Якщо національна структура змінює рішення про відмову у видачі дозволу на терапевтичне використання, то ВАДА може подати апеляцію на таке рішення до САС.

Якщо антидопінгова організація не вживає заходів з приводу правильно поданого запиту на дозвіл терапевтичного використання в прийнятні терміни, то бездіяльність антидопінгової організації з ухвалення рішення може вважатися відмовою в праві на апеляцію, передбачену цією статтею.

13.5. Апеляції на ухвали за частиною 3 і частиною 4 цього Кодексу

Якщо ВАДА в своєму звіті робить висновок про невиконання положень Кодексу відповідно до статті 23.4.5 або застосовує наслідки відповідно до частини 3 (Ролі і відповідальність) цього Кодексу, то організація, зазначена у звіті ВАДА, або організація, на яку покладено наслідки відповідно до частини 3 цього Кодексу, повинна мати право на подачу апеляції виключно до САС відповідно до положення про цей суд.

13.6. Апеляції на ухвали про припинення дії або позбавлення акредитації лабораторій

На ухвалу ВАДА про припинення дії або позбавлення акредитації лабораторії апеляції можуть подаватися лише самою лабораторією і виключно до САС.

Примітка до статті 13: Метою Кодексу є розв'язання антидопінгових справ через справедливі й прозорі внутрішні процеси, що передбачають можливість апеляції. Ухвалені антидопінговими організаціями антидопінгові рішення ясно викладено у статті 14. Відповідні особи та організації, у тому числі ВАДА, мають можливість подавати апеляції на ті або інші рішення. Слід зазначити, що під визначення зацікавлених осіб і організацій, які мають право подавати апеляції за статтею 13, не підпадають спортсмени або їх федерації, яким може бути вигідна дискваліфікація іншого учасника змагань.

Стаття 14. Конфіденційність і надання інформації

Принципи поєднання різних напрямів боротьби з допінгом, таких, як проведення досліджень, публічність, прозорість, підзвітність, а також повага до приватних інтересів тих осіб, які, як припускається, порушили антидопінгові правила, такі:

14.1. Повідомлення про несприятливі результати аналізу, атипові результати та інші можливі порушення антидопінгових правил

14.1.1. Повідомлення спортсменів та інших осіб

Спортсмен, результат дослідження проби якого на первинних слуханнях за статтею 7.1 або 7.3 визнаний як несприятливий або атиповий результат аналізу, або спортсмен чи інша особа, як припускається, порушив антидопінгові правила, що встановлено в процесі первинних слухань за статтею 7.4, має бути повідомлений антидопінговою організацією, відповідальною за обробку результатів, як передбачено статтею 7 (Обробка результатів).

14.1.2. Повідомлення національних антидопінгових організацій, міжнародних федерацій і ВАДА

Та сама антидопінгова організація зобов'язана також повідомити національну антидопінгову організацію країни, яку представляє спортсмен, міжнародну федерацію і ВАДА не пізніше, ніж після закінчення процесу, описаного в статтях із 7.1 по 7.4.

14.1.3. Зміст повідомлення

Повідомлення має містити: прізвище, ім'я спортсмена, країну, вид спорту і дисципліну, змагальний рівень спортсмена, відомості про те, чи було тестування змагальним або позазмагальним, дату взяття проби і результат аналізу, повідомлений лабораторією.

14.1.4. Звіти про стан справ

Ті самі особи та антидопінгові організації мають бути регулярно поінформовані про зміну поточного стану справ, результати слухань і розслідувань, що проводяться згідно зі статтями 7 (Обробка результатів), 8 (Право на неупереджене слухання) або 13 (Апеляції), і мають негайно отримувати письмове мотивоване пояснення або рішення, що пояснюють висновки у цій справі.

14.1.5. Конфіденційність

Організації, які отримують вищезазначену інформацію, не повинні обнародувати її, за винятком доведення її до відома тих осіб, які мають її знати (сюди входять відповідний персонал національного олімпійського комітету, національної федерації, команди в командних видах спорту), до того як антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів аналізу, зробить публічну заяву або не зробить цієї заяви, як вимагає стаття 14.2, що наводиться нижче.

Примітка до статті 14.1.5: Кожна антидопінгова організація має включити до своїх антидопінгових правил процедури із захисту конфіденційної інформації та з розслідування й вживання дисциплінарних заходів до штатних або позаштатних працівників антидопінгової організації, які розголошують конфіденційну інформацію.

14.2. Публічне обнародування

14.2.1. Ідентифікаційні дані спортсмена або іншої особи, яка за твердженням антидопінгової організації порушила антидопінгові правила, можуть бути публічно обнародувані антидопінговою організацією, відповідальною за обробку результатів, тільки після повідомлення спортсмена або іншої особи згідно зі статтями 7.2, 7.3 або 7.4 і відповідних антидопінгових організацій згідно зі статтею 14.1.2.

14.2.2. Не пізніше ніж через двадцять (20) днів після того, як в процесі слухань, що проводяться відповідно до статті 8, було виявлено порушення антидопінгових правил, або в слуханнях було відмовлено, або заява про порушення антидопінгових правил не була своєчасно спростована, антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, має публічно

заявити про наявність такої справи, назвавши вид спорту, порушене антидопінгове правило, ім'я спортсмена або іншої особи, що скоїла порушення, заборонену субстанцію або заборонений метод, у тому числі накладені санкції. Протягом двадцяти (20) днів та сама антидопінгова організація має, крім того, публічно повідомити про подані апеляції на рішення у зв'язку з цим порушенням антидопінгових правил. Антидопінгова організація також має протягом періоду, визначеного для публікації, відіслати до ВАДА всі рішення, ухвалені на слуханнях, так само, як і рішення по апеляціях.

14.2.3. Якщо в процесі слухання або розгляду апеляції доведено, що спортсмен або інша особа не порушували антидопінгові правила, рішення може бути публічно обнародоване тільки з відома спортсмена або іншої особи, яка є суб'єктом рішення. Антидопінгова організація, відповідальна за обробку результатів, має зробити всі відповідні зусилля для отримання такої згоди, і якщо згоду отримано, має публічно обнародувати рішення в усьому його обсязі або в такій відредагованій формі, яка могла б бути схвалена спортсменом чи іншою особою.

14.2.4. З метою виконання статті 14.2 публікація має бути здійснена, як мінімум, розміщенням необхідної інформації на веб-сайті антидопінгової організації і залишена там на термін не менше як один (1) рік.

14.2.5. Жодна антидопінгова організація, або акредитована лабораторія ВАДА, або офіційна особа будь-якої з цих організацій не повинні публічно коментувати конкретні специфічні факти випадку, що чекає на розгляд (оскільки це може суперечити загальному напряму процесу розгляду і його науковому трактуванню), за винятком реакції на публічні коментарі, що стосуються спортсмена, іншої особи або їх представників.

14.3. Інформація про місцезнаходження спортсмена

Як детальніше передбачено в Міжнародному стандарті для тестувань, спортсмени, включені своєю міжнародною федерацією або національною антидопінговою організацією до пулу тестування, що реєструється, мають надати точну інформацію про своє місцезнаходження в кожен конкретний період. Міжнародні федерації та національні антидопінгові організації повинні координувати дані про спортсменів, збирати поточну інформацію про їх місцезнаходження і надавати її ВАДА. Цю інформацію там, де це можливо, буде надано іншим антидопінговим організаціям, які мають право проводити тестування спортсмена відповідно до статті 15, через систему АДАМС. Ця інформація має бути завжди суворо конфіденційною, використовуватися

виключно з метою планування, координації або проведення тестувань і бути відразу ж знищена, тільки-но вона перестає відповідати зазначеним цілям.

14.4. Статистичні звіти

Антидопінгові організації принаймні щорічно мають публікувати у відкритому друці загальний статистичний звіт про свою діяльність у сфері допінг-контролю і відправляти копію такого звіту до ВАДА. Антидопінгові організації можуть також публікувати свої звіти із зазначенням імені кожного спортсмена, який пройшов тест, і дату кожного тестування.

14.5. Інформаційний центр з допінг-контролю

ВАДА має діяти як головний інформаційний центр з допінг-контролю для всіх спортсменів міжнародного рівня і спортсменів національного рівня, включених до реєстрованого пулу тестування національної антидопінгової організації. Для забезпечення координованого планування тестувань і уникнення непотрібного дублювання тестувань різними антидопінговими організаціями кожна антидопінгова організація має повідомляти інформаційний центр ВАДА про всі змагальні та позазмагальні тестування перелічених категорій спортсменів якнайшвидше після їх проведення. Ця інформація має бути доступною для самого спортсмена, національної федерації, під егідою якої виступає цей спортсмен, національного олімпійського комітету або національного параолімпійського комітету, національної антидопінгової організації, міжнародної федерації, Міжнародного олімпійського комітету або Міжнародного параолімпійського комітету.

Для виконання функцій інформаційного центру зі збирання і поширення інформації ВАДА розробило базу даних АДАМС, що відповідає принципам конфіденційності. Зокрема, ВАДА створило АДАМС так, щоб ця база даних узгоджувалася з принципами конфіденційності, прийнятими як ВАДА, так і іншими організаціями, які використовують АДАМС. Приватна інформація, що стосується спортсмена, персоналу спортсмена або інших осіб, пов'язаних з антидопінговою діяльністю, має зберігатися ВАДА, яка працює під юрисдикцією канадського приватного права, суворо конфіденційно і відповідно до міжнародного стандарту із захисту приватної інформації. Принаймні один раз на рік ВАДА зобов'язано публікувати статистичні звіти, що узагальнюють інформацію, яку отримує ВАДА, завжди забезпечуючи повагу прав спортсменів, залишаючись відкритим для діалогу з національними і регіональними органами із захисту конфіденційності.

14.6. Конфіденційність даних

У процесі здійснення своєї діяльності згідно з Кодексом антидопінгові організації можуть збирати, зберігати, обробляти або обнародувати особисту інформацію, що стосується спортсменів і третіх сторін. Кожна антидопінгова організація має акуратно поводитися з цією інформацією, забезпечуючи дотримання відповідних законів, які захищають приватну інформацію та особисте життя.

ВАДА має також забезпечувати виконання міжнародного стандарту із захисту приватної інформації, постачаючи спортсменам та іншим особам необхідну інформацію, і в разі потреби добиватися отримання згоди спортсмена або іншої особи на роботу з їхньою персональною інформацією для боротьби з допінгом згідно із Кодексом.

Стаття 15. Роз'яснення щодо відповідальності при проведенні допінг-контролю

Примітка до статті 15: Для здійснення ефективного допінг-контролю потрібні спільні зусилля багатьох антидопінгових організацій як на міжнародному, так і на національних рівнях. Замість обмеження відповідальності будь-якої групи на користь ексклюзивних повноважень якоїсь іншої, цей Кодекс пропонує розв'язання можливих проблем, пов'язаних зі збігом повноважень у різних груп, за допомогою, по-перше, підвищення рівня загальної гармонізації і, по-друге, встановлення правил пріоритетності та співпраці в різних специфічних сферах.

15.1. Тестування під час спортивних подій

Збирання проб для допінг-контролю проводиться і має проводитися на змаганнях як міжнародного, так і національного рівнів. Проте, за винятком перелічених нижче випадків, тільки одна організація має нести відповідальність за ініціацію та проведення тестування під час спортивної події. На міжнародних змаганнях збирання проб для допінг-контролю має ініціюватися і здійснюватися тією міжнародною організацією, яка є організатором цього заходу (наприклад, МОК – на Олімпійських іграх, міжнародна федерація – на чемпіонатах світу, Панамериканська спортивна організація – на Панамериканських іграх). На національних спортивних подіях збирання проб має ініціюватися і проводитися національною антидопінговою організацією цієї країни.

15.1.1. Якщо антидопінгова організація, що не несе відповідальності за ініціацію та проведення тестування на змаганні, яке проводиться, втім висловлює бажання провести додаткове змагальне тестування на цьому

змаганні, то антидопінгова організація має спочатку звернутися до організатора змагання за отриманням дозволу на проведення такого тестування і координацію будь-яких додаткових тестувань. Якщо антидопінгова організація не задоволена відповіддю, отриманою від організатора події, то вона може звернутися до ВАДА за дозволом провести додаткове тестування і визначити способи координації додаткових тестувань. ВАДА не повинно давати згоду на таке додаткове тестування, не проконсультувавшись і не поінформувавши організатора спортивної події.

Примітка до статті 15.1.1: Перш ніж дати дозвіл національній антидопінговій організації провести тестування на міжнародній спортивній події, ВАДА має проконсультуватися з міжнародною організацією, що є організатором цієї спортивної події. Перш ніж дати дозвіл міжнародній федерації ініціювати і провести тестування на національній спортивній події, ВАДА має проконсультуватися з національною антидопінговою організацією країни проведення спортивної події. Антидопінгова організація, що ініціює і проводить тестування, може на власний вибір укласти угоду з іншими організаціями про делегування їм відповідальності за збирання проб або проведення інших заходів допінг-контролю.

15.2. Тестування у позазмагальний період

Тестування у позазмагальний період має ініціюватися і проводитися як міжнародними, так і національними організаціями. Тестування у позазмагальний період може ініціюватися і проводитися такими організаціями: а) ВАДА; б) Міжнародним олімпійським комітетом або Міжнародним параолімпійським комітетом у зв'язку з Олімпійськими або Параолімпійськими іграми; в) міжнародною федерацією, під егідою якої знаходиться певний спортсмен; г) будь-якою іншою антидопінговою організацією, що має право проводити тестування спортсмена, як передбачено в статті 5.1 (Планування тестування). Тестування у позазмагальний період має координуватися через АДАМС там, де це можливо, з метою підвищення ефективності за допомогою об'єднання зусиль при проведенні тестування і щоб уникнути зайвих повторних тестувань окремих спортсменів.

Примітка до статті 15.2: Додаткові повноваження на проведення тестувань можуть надаватися на основі двосторонніх або багатосторонніх угод між сторонами, що підписалися, та урядами.

15.3. Обробка результатів, слухання і санкції

За винятком випадків, передбачених нижче статтею 15.3.1, обробка результатів і слухання мають входити до обов'язку і проводитися за процедурними правилами антидопінгової організації, що ініціювала і здійснила збирання проб (або, якщо збирання проб не проводилося, організацією, яка виявила порушення). Якщо ця антидопінгова організація не уповноважена проводити обробку результатів, то таке право проведення обробки результатів зрештою переходить до відповідної міжнародної федерації. Незалежно від того, яка організація проводить обробку результатів або слухання, принципи, викладені в статтях 7 і 8, мають дотримуватися, так само як і правила, викладені у вступі до Першої частини, без внесення до них будь-яких істотних змін.

Примітка до статті 15.3: У деяких випадках процедурні правила антидопінгової організації, що ініціювала і проводила збирання проб, можуть встановлювати той факт, що обробку результатів проводитиме інша організація (наприклад, національна федерація, до якої належить певний спортсмен). У цьому разі антидопінгова організація має підтвердити, що правила організації, яка проводитиме обробку результатів, відповідають цьому Кодексу.

Міжнародна федерація, під егідою якої знаходиться спортсмен або інша особа, є кінцевою інстанцією з питань обробки результатів, щоб уникнути ситуації, коли жодна антидопінгова організація не матиме права на проведення обробки результатів. Безумовно, міжнародна федерація вільна у встановленні власних антидопінгових правил проведення обробки результатів тестування, яких має дотримуватися національна федерація, під юрисдикцією якої знаходиться спортсмен або інша особа.

15.3.1. Обробка результатів і проведення слухань у зв'язку з порушенням антидопінгових правил, виявлених національною антидопінговою організацією за наслідками тестування або без нього, що стосуються спортсмена, який не є громадянином або жителем цієї країни, володарем ліцензії або членом спортивної організації цієї країни, мають проводитися згідно з правилами відповідної міжнародної федерації. Обробка результатів і проведення слухань за даними тестування, що проводилося МОК, Міжнародним параолімпійським комітетом або оргкомітетом великого міжнародного змагання, мають бути передані відповідній міжнародній федерації, оскільки санкції можуть стосуватися не тільки дискваліфікації під час змагального періоду або за його результатами.

Примітка до статті 15.3.1: Не існує суворих правил обробки результатів тестування і проведення слухань у тих випадках, коли національна антидопінгова організація тестує іноземного спортсмена, над яким вона не має юрисдикції, але спортсмен перебуває в країні цієї національної

антидопінгової організації. Згідно з цією статтею, на міжнародну федерацію покладено функцію визначення на підставі власних правил того, наприклад, яка організація проводитиме зазначені заходи: чи доручити це національній антидопінговій організації, чи зберегти це за антидопінговою організацією, яка взяла пробу, чи залишити на розгляд міжнародної федерації.

15.4. Взаємне визнання

15.4.1. Відповідно до права на подання апеляцій, наданого статтею 13, проведення тестувань, видача дозволів на терапевтичне використання заборонених субстанцій, а також результати слухань або інші остаточні рішення будь-якої сторони, що підписалася, якщо вони відповідають Кодексу і входять до компетенції сторони, що підписалася, мають визнаватися і поважатися всіма іншими сторонами, що підписалися.

Примітка до статті 15.4.1: Раніше в інтерпретації цієї статті мала місце деяка плутанина, що стосується дозволів на терапевтичне використання. Якщо в правилах міжнародної федерації не зазначено інше і якщо немає угоди з міжнародною федерацією, то національні антидопінгові організації не мають права видавати дозволи на терапевтичне використання спортсменам міжнародного рівня.

15.4.2. Сторони, що підписалися, повинні визнавати аналогічні дії інших органів, які не прийняли цей Кодекс, якщо правила, прийняті цими органами, в усьому іншому не суперечать цьому Кодексу.

Примітка до статті 15.4.2: Якщо рішення органу, що не підписав цей Кодекс, в деяких положеннях відповідає, а в інших – не відповідає Кодексу, то сторони, що підписалися, мають спробувати привести рішення у відповідність з принципами Кодексу. Наприклад, якщо при розгляді відповідно до Кодексу сторона, яка не підписала цей Кодекс, виявила, що спортсмен порушив антидопінгові правила, що підтверджене наявністю в його організмі забороненої субстанції, але призначила термін дискваліфікації коротший ніж термін, передбачений Кодексом, тоді всі сторони, що підписалися, мають визнати порушення антидопінгових правил і національна антидопінгова організація спортсмена має провести слухання відповідно до статті 8 для визначення, чи треба призначити триваліший термін дискваліфікації, передбачений Кодексом.

Стаття 16. Допінг-контроль у тварин, що беруть участь у спортивних змаганнях

16.1. У будь-якому виді спорту, в якому в змаганнях беруть участь тварини, міжнародна федерація має розробити і забезпечити виконання антидопінгових правил тварин, що беруть участь у цьому виді спорту. Такі правила мають містити список заборонених субстанцій, опис відповідних процедур тестування і список акредитованих лабораторій для проведення аналізу проб.

16.2. Для виявлення випадків порушення антидопінгових правил, обробки результатів, проведення неупереджених слухань, винесення ухвал і подання апеляцій щодо тварин, які беруть участь у спортивних змаганнях, міжнародна організація має розробити і забезпечити виконання правил, що в цілому відповідають статтям 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 і 17 Кодексу.

Стаття 17. Термін давності

Проти спортсмена і будь-якої іншої особи не можна вчиняти жодних дій у зв'язку з порушенням антидопінгових правил, перелічених у Кодексі, якщо з моменту цього порушення минуло понад вісім років.

ЧАСТИНА ДРУГА: ОСВІТНІ ПРОГРАМИ І НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Стаття 18. Освітні програми

18.1. Основний принцип і головна мета

Основним принципом інформаційних і освітніх програм для спорту, вільного від допінгу, має стати збереження духу спорту, як це викладено у вступі до Кодексу, захист його від шкоди, якої може завдати допінг. Головна мета таких програм – запобігання. Метою має стати запобігання навмисному або ненавмисному застосуванню спортсменами заборонених субстанцій і методів.

Усі сторони, що підписалися, мають у межах своїх можливостей і в міру своєї відповідальності та у співпраці один з одним планувати, втілювати в життя, оцінювати і відстежувати інформацію та освітні програми для спорту, вільного від допінгу.

18.2. Програми і напрями діяльності

Ці програми мають надавати спортсменам або іншим особам постійно оновлювану точну інформацію, як мінімум, з таких проблем:

- субстанції та методи, включені до Забороненого списку;
- порушення антидопінгових правил;
- наслідки застосування допінгу, в тому числі санкції, а також наслідки для здоров'я і наслідки соціального характеру;
- процедури допінг-контролю;
- права і обов'язки спортсменів та персоналу спортсменів;
- терапевтичне використання заборонених субстанцій і методів;
- зниження ризику вживання харчових добавок;
- шкода, яку завдає допінг духу спорту.

Програми покликані пропагувати дух спорту з тим, щоб створювати атмосферу нетерпимості до допінгу, яка допоможе спортсменам та іншим особам зробити правильний вибір.

Ці програми мають бути звернені до молоді і мати рівень, що відповідає її розвитку, а також до шкіл, спортивних клубів, батьків, дорослих спортсменів, організаторів, тренерів, медичного персоналу та засобів масової інформації. Засоби масової інформації мають також сприяти підтримці та поширенню такої інформації.

Персонал спортсменів повинен інформувати їх про такі програми і консультувати їх з питань антидопінгової політики та змісту антидопінгових правил, викладених у Кодексі.

Усі сторони, що підписалися, покликані пропагувати і підтримувати активну участь спортсменів і персоналу спортсменів у реалізації освітніх програм, орієнтованих на спорт, вільний від допінгу.

Примітка до статті 18.2: Антидопінгові інформаційні та освітні програми не повинні обмежуватися спортсменами міжнародного або національного рівнів, а охоплювати всіх осіб, у тому числі молодь, яка займається спортом під егідою будь-якої сторони, що підписалася, уряду або іншої спортивної організації, яка визнає цей Кодекс (див. визначення слова «спортсмен»). Такі програми також мають охоплювати персонал спортсмена.

Ці принципи узгоджуються з Конвенцією ЮНЕСКО у сфері освіти та професійної підготовки.

18.3. Кодекси професійної поведінки

Усі сторони, що підписалися, зобов'язані співробітничати одна з одною та урядами для створення ефективних, компетентних професійних асоціацій та

організацій з метою розробки і впровадження відповідних кодексів поведінки, моделей кращих методів у цій сфері, етичних норм у спорті, у сфері боротьби з допінгом, а також санкцій, що узгоджуються з Кодексом.

18.4. Координація і співпраця

ВАДА виступає як головний центр збирання і поширення інформаційних і освітніх ресурсів і/або програм, розроблених ВАДА або антидопінговими організаціями.

Усі сторони, що підписалися, спортсмени та інші особи мають співробітничати один з одним і урядами для координації зусиль з поширення інформаційних та освітніх антидопінгових програм з метою обміну досвідом і забезпечення ефективності цих програм для запобігання застосуванню допінгу в спорті.

Стаття 19. Наукові дослідження

19.1. Мета і завдання наукових антидопінгових досліджень

Антидопінгові наукові дослідження спрямовані на розробку і реалізацію ефективних програм для цілей допінг-контролю, а також інформаційних і освітніх програм, орієнтованих на спорт, вільний від допінгу.

Усі сторони, що підписалися, співпрацюючи одна з одною та урядами, мають заохочувати такі дослідження і сприяти їх проведенню, а також робити всі розумні кроки для того, щоб результати цих досліджень використовувалися для досягнення цілей, які відповідають принципам Кодексу.

19.2. Типи наукових досліджень

Відповідні антидопінгові наукові дослідження можуть включати, наприклад, на додаток до медичних, аналітичних або фізіологічних досліджень також соціологічні, поведінкові, юридичні та етичні дослідження. Мають проводитися наукові дослідження, спрямовані на розробку та оцінку ефективності науково обґрунтованих фізіологічних і психологічних тренувальних програм, що узгоджуються з принципами Кодексу і поважають цілісність людської особи, а також на вивчення субстанцій та методів, що з'явилися в результаті наукових розробок.

19.3. Координація наукових досліджень і використання результатів

Координація в проведенні антидопінгових наукових досліджень через ВАДА вітається. Відповідно до прав на інтелектуальну власність копії результатів проведення антидопінгових наукових досліджень мають надаватися у ВАДА і в разі, коли це є необхідне, передаватися відповідним сторонам, що підписалися, спортсменам або іншим особам.

19.4. Порядок проведення наукових досліджень

Антидопінгові наукові дослідження мають проводитися відповідно до визнаних у світі етичних норм.

19.5. Дослідження з використанням заборонених субстанцій і методів

Наукові дослідження мають унеможлиблювати призначення спортсменів заборонених субстанцій і методів.

19.6. Зловживання результатами

Мають вживатися відповідні заходи для запобігання зловживанням результатами наукових досліджень та їх використанням у допінговій практиці.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: РОЛІ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Усі сторони, що підписалися, мають діяти в дусі партнерства та співпраці в ім'я успіху боротьби проти допінгу в спорті і співвідносити свої дії з Кодексом.

Примітка: Відомості про відповідальність сторін, що підписалися, спортсменів або інших осіб уже наведено в різних статтях Кодексу. Наведені в цій частині є додатковими до викладених раніше.

Стаття 20. Додаткові ролі та відповідальність сторін, що підписалися

20.1. Роль і відповідальність Міжнародного олімпійського комітету

20.1.1. Приймати і виконувати антидопінгові принципи і правила для проведення Олімпійських ігор відповідно до цього Кодексу.

20.1.2. Зробити умовою членства в МОК для міжнародних федерацій, що беруть участь у олімпійському русі, визнання ними антидопінгових правил, викладених у цьому Кодексі.

20.1.3. Частково або повністю відмовляти у фінансуванні за рахунок МОК спортивних організацій, діяльність яких не відповідає Кодексу.

20.1.4. Робити відповідні дії для усунення невідповідностей з Кодексом, як це передбачено статтею 23.5.

20.1.5. Санкціонувати проведення незалежних наглядових програм і сприяти їх здійсненню.

20.1.6. Вимагати від усіх спортсменів, а також від персоналу спортсменів, який бере участь в Олімпійських іграх як тренери, менеджери, службовий персонал команди, офіційні особи, медики або парамедики, дотримання антидопінгових правил, викладених у Кодексі, висуваючи це як умови їх участі в Іграх.

20.1.7. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетні персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.1.8. Приймати заявки на участь в Олімпійських іграх тільки від тих країн, уряди яких ратифікували, прийняли, схвалили або приєдналися до Конвенції ЮНЕСКО, а національні олімпійські комітети, національні параолімпійські комітети і національні антидопінгові організації діють відповідно до цього Кодексу.

20.1.9. Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.1.10. Співробітничати з відповідними національними організаціями і агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.2. Роль і відповідальність Міжнародного параолімпійського комітету

20.2.1. Приймати і виконувати антидопінгові принципи і правила для проведення Параолімпійських ігор відповідно до цього Кодексу.

20.2.2. Вимагати як умову визнання Міжнародним параолімпійським комітетом, щоб національні параолімпійські комітети в рамках параолімпійського руху діяли відповідно до Кодексу.

20.2.3. Частково або повністю відмовляти у фінансуванні за рахунок Міжнародного параолімпійського комітету спортивним організаціям, діяльність яких не відповідає Кодексу.

20.2.4. Робити відповідні дії для усунення невідповідностей Кодексу, як це передбачено статтею 23.5.

20.2.5. Санкціонувати проведення незалежних наглядових програм і сприяти їх здійсненню.

20.2.6. Вимагати від спортсменів, а також від персоналу спортсменів, який бере участь в Параолімпійських іграх як тренери, менеджери, службовий персонал команди, офіційні особи, медики або парамедики, дотримання антидопінгових правил, викладених у Кодексі, висуваючи це як умови їх участі в Іграх.

20.2.7. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетні персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.2.8. Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.2.9. Співробітничати з відповідними національними організаціями і агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.3. Роль і відповідальність міжнародних федерацій

20.3.1. Приймати і виконувати антидопінгові принципи і правила відповідно до цього Кодексу.

20.3.2. Зробити умовою членства національних федерацій узгодження їхніх принципів, правил і програм з Кодексом.

20.3.3. Вимагати від усіх спортсменів, а також від персоналу спортсменів, який бере участь як тренери, менеджери, службовий персонал команди, офіційні особи, медики або парамедики в змаганнях або діяльності, що проводяться під егідою чи організованих міжнародною федерацією або одним із її членів, дотримання антидопінгових правил, викладених у Кодексі, висуваючи це як умови їх участі.

20.3.4. Вимагати від спортсменів, що не є постійними членами міжнародної федерації або національної федерації, що входить до міжнародної, бути доступними для взяття проб і надавати точну і своєчасну інформацію про місцезнаходження, оскільки вони є частиною пулу міжнародної федерації, що реєструється й тестується, відповідно до умов допуску до участі в змаганнях, встановлених міжнародною федерацією або організатором великих змагань.

Примітка до статті 20.3.4: Це стосується, наприклад, спортсменів із професійних ліг.

20.3.5. Вимагати, щоб кожна з національних федерацій встановила правила, що зобов'язують спортсменів та їх персонал, який бере участь як тренери, менеджери, службовий персонал команди, офіційні особи, медики або парамедики в змаганнях або діяльності, що проводяться під егідою або організованих національною федерацією чи одним з її членів, дотримувати антидопінгові правила, викладені у Кодексі, висуваючи це як умови їх участі.

20.3.6. Робити відповідні дії для усунення невідповідностей з Кодексом, як це передбачено в статті 23.5.

20.3.7. Санкціонувати проведення і сприяти здійсненню незалежних наглядових програм під час міжнародних спортивних подій.

20.3.8. Частково або повністю відмовляти у фінансуванні національним федераціям, що є членами міжнародної федерації, діяльність яких не відповідає Кодексу.

20.3.9. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетний персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.3.10. Зробити все можливе, щоб після 1 січня 2010 р. приймати заявки на проведення світових чемпіонатів тільки від тих країн, уряди яких ратифікували, прийняли, схвалили або приєдналися до Конвенції ЮНЕСКО, а національні олімпійські комітети, національні параолімпійські комітети і національні антидопінгові організації діють відповідно до цього Кодексу.

20.3.11. Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.3.12. Співробітничати з відповідними національними організаціями й агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.4. Роль і відповідальність національних олімпійських і національних параолімпійських комітетів

20.4.1. Забезпечити відповідність своїх антидопінгових принципів і правил Кодексу.

20.4.2. Зробити для національних федерацій умовою членства або визнання в національному олімпійському і параолімпійському комітетах визнання національними федераціями антидопінгових принципів і правил, викладених у Кодексі.

20.4.3. Як умову участі в іграх вимагати від спортсменів, які не є постійними членами національної федерації, бути доступними для взяття проб і надавати точну й своєчасну інформацію про місцезнаходження протягом року, що передує Олімпійським і Параолімпійським іграм, оскільки вони є частиною національного пулу, що реєструється й тестується.

20.4.4. Співробітничати зі своєю національною антидопінговою організацією.

20.4.5. Вимагати від кожної національної федерації розроблення правил, що зобов'язують персонал спортсмена, який бере участь у змаганні або діяльності під юрисдикцією або організованою національною федерацією або одним з її членів як тренер, менеджер, штатний співробітник команди, офіційна особа, медичний або парамедичний персонал, привести свої антидопінгові правила у відповідність із цим Кодексом як умова цієї участі.

20.4.6. Частково або повністю відмовляти у фінансуванні спортсменам або персоналу спортсмена протягом терміну дискваліфікації за порушення антидопінгових правил.

20.4.7. Частково або повністю відмовляти у фінансуванні членові своєї організації, а також національним федераціям, діяльність яких не відповідає Кодексу.

20.4.8. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетні персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.4.9. Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.4.10. Співробітничати з відповідними національними організаціями й агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.5. Роль і відповідальність національних антидопінгових організацій

20.5.1. Проводити антидопінгову політику і приймати антидопінгові правила відповідно до цього Кодексу.

20.5.2. Співробітничати з іншими зацікавленими національними організаціями і агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.5.3. Підтримувати проведення взаємних тестувань між національними антидопінговими організаціями.

20.5.4. Сприяти проведенню антидопінгових наукових досліджень.

20.5.5. Там, де передбачено фінансування, відмовляти в ньому частково або повністю спортсменів або персоналу спортсмена, який порушив антидопінгові правила, на період дискваліфікації.

20.5.6. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетні персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.5.7. Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.6. Роль і відповідальність оргкомітетів великих спортивних подій

20.6.1. Проводити антидопінгову політику і приймати антидопінгові правила для своїх змагань відповідно до цього Кодексу.

20.6.2. Робити відповідні дії для усунення невідповідностей Кодексу, як це передбачено статтею 23.5.

20.6.3. Санкціонувати проведення незалежних наглядових програм і сприяти їх здійсненню.

20.6.4. Вимагати від спортсменів, а також персоналу спортсменів, який бере участь у змаганнях як тренери, менеджери, службовий персонал команди,

офіційні особи, медики або парамедики, дотримання антидопінгових правил, викладених у Кодексі, висуваючи це як умову їх участі в змаганнях.

20.6.5. У межах своєї юрисдикції рішуче переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил, включаючи з'ясування в кожному випадку, чи причетні персонал спортсмена або інші особи до порушення антидопінгових правил.

20.6.6. Зробити все можливе, щоб після 1 січня 2010 р. приймати заявки на проведення змагань тільки від тих країн, уряди які ратифікували, прийняли, схвалили або приєдналися до Конвенції ЮНЕСКО, а національні олімпійські комітети, національні параолімпійські комітети і національні антидопінгові організації діють відповідно до цього Кодексу.

20.6.7. Сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.6.8. Співробітничати з відповідними національними організаціями й агентствами та іншими антидопінговими організаціями.

20.7. Роль і відповідальність ВАДА

20.7.1. Приймати і виконувати принципи і процедури відповідно до цього Кодексу.

20.7.2. Проводити моніторинг дотримання цього Кодексу сторонами, що підписалися.

20.7.3. Затверджувати міжнародні стандарти, необхідні для реалізації Кодексу.

20.7.4. Здійснювати акредитацію і реакредитацію лабораторій для проведення аналізів проб або уповноважувати інші лабораторії проводити аналізи проб.

20.7.5. Розробляти і затверджувати моделі кращих методів організації роботи.

20.7.6. Підтримувати, здійснювати, уповноважувати, фінансувати і координувати антидопінгові наукові дослідження і сприяти просуванню антидопінгових освітніх програм.

20.7.7. Планувати і проводити ефективну незалежну наглядову програму.

20.7.8. Здійснювати процедури допінг-контролю відповідно до планів інших антидопінгових організацій, співробітничати з відповідними національними і міжнародними організаціями й агентствами, включаючи, але не обмежуючись цим, сприяння розслідуванням і розглядам.

Стаття 21. Додаткові ролі і відповідальність спортсменів та інших осіб

21.1. Роль і відповідальність спортсменів

21.1.1. Спортсмени мають знати і дотримуватися усіх антидопінгових принципів і правил, що реалізуються відповідно до Кодексу.

21.1.2. Бути доступними для взяття проб.

21.1.3. Нести відповідальність у контексті боротьби з допінгом за те, що вони споживають як їжу і використовують при підготовці та участі в змаганнях.

21.1.4. Медичний персонал має бути поінформований про його обов'язки не використовувати заборонені субстанції та методи і нести відповідальність за те, що будь-яке надане ним медичне обслуговування не порушує антидопінгову політику й правила, прийняті відповідно до Кодексу.

21.2. Роль і відповідальність персоналу спортсменів

21.2.1. Персонал спортсменів має знати і дотримуватися антидопінгових принципів і правил, прийнятих відповідно до Кодексу, які можуть бути застосовні до нього або спортсменів, у підготовці яких він бере участь.

21.2.2. Співробітничати при реалізації програм тестування спортсменів.

21.2.3. Використовувати свій вплив на спортсмена, його погляди та поведінку з метою формування атмосфери нетерпимості до допінгу.

Стаття 22. Участь урядів

Підтримка Кодексу кожним урядом буде підтверджена його підписанням Копенгагенської декларації з боротьби з допінгом у спорті від 3 березня 2003 р. і ратифікацією, прийняттям, затвердженням і приєднанням до Конвенції ЮНЕСКО. Наступні статті відповідають очікуванням сторін, що підписалися.

22.1. Кожен уряд здійснюватиме всі дії та вживатиме всіх заходів, необхідних для виконання правил Конвенції ЮНЕСКО.

22.2. Кожен уряд сприятиме тому, щоб усі його державні служби й агентства ділилися інформацією з антидопінговими організаціями, що було б корисним у боротьбі проти допінгу, за умови, що такого роду діяльність не заборонена законом.

22.3. Кожен уряд поважатиме арбітраж як переважний засіб розв'язання суперечок, пов'язаних із застосуванням допінгу.

22.4. Усі інші способи участі урядів в антидопінговій діяльності відповідатимуть Кодексу.

22.5. Уряди мають прийняти цю статтю до 1 січня 2010 р.

22.6. Відмова уряду від ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання до Конвенції ЮНЕСКО до 1 січня 2010 р. або від виконання Конвенції ЮНЕСКО призведе до заборони на організацію змагань, як передбачено статтями 20.1.8 (МОК), 20.3.10 (міжнародні федерації) і 20.6.6 (оргкомітети великих спортивних подій) і може спричинити додаткові наслідки, наприклад: вилучення офісів і посад у межах ВАДА; відхилення або відмова від розгляду будь-якої кандидатури на проведення міжнародного спортивного змагання в країні; відміна міжнародних спортивних змагань; символічні наслідки або інші наслідки, згідно з Олімпійською хартією.

Примітка до статті 22: Більшість урядів не можуть бути стороною, що підписує Кодекс, або бути зв'язаними зобов'язаннями перед такими приватними неурядовими інструментами, як Кодекс. Через це до урядів не звертаються з проханням виступати як сторони, що підписали Кодекс, а швидше підписати Копенгагенську декларацію і ратифікувати, прийняти, затвердити і приєднатися до Конвенції ЮНЕСКО. Хоча механізми прийняття можуть різнитися, зусилля з боротьби з допінгом через скоординовану й узгоджену програму, відображену в Кодексі, означатимуть істотні спільні зусилля спортивних рухів і урядів.

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА: ПРИЙНЯТТЯ, ВІДПОВІДНІСТЬ, ЗМІНИ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Стаття 23. Прийняття, відповідність та зміни

23.1. Прийняття Кодексу

23.1.1. Такі організації є сторонами, що підписалися та приймають Кодекс: ВАДА, Міжнародний олімпійський комітет, міжнародні федерації, Міжнародний параолімпійський комітет, національні олімпійські комітети, національні параолімпійські комітети, оргкомітети великих спортивних подій і національні антидопінгові організації. Ці організації мають прийняти Кодекс через підписання декларації про прийняття Кодексу, затвердженої відповідними керівними органами.

Примітка до статті 23.1.1: Кожна сторона, що підписалася, при прийнятті Кодексу має окремо підписати один зі стандартних екземплярів форми декларації про прийняття Кодексу і відіслати її до ВАДА. Акт прийняття Кодексу вважатиметься офіційно затвердженим після прийняття основних документів кожною з організацій. Наприклад, міжнародною федерацією – на своєму конгресі, а ВАДА – на Раді засновників.

23.1.2. Інші спортивні організації, які не підпадають під юрисдикцію сторони, що підписалася, також можуть прийняти Кодекс на запрошення ВАДА.

Примітка до статті 23.1.2: Тим професійним лігам, які нині не перебувають під юрисдикцією будь-якого уряду або міжнародної федерації, також буде запропоновано прийняти Кодекс.

23.1.3. Список усіх організацій, що прийняли Кодекс, буде опубліковано ВАДА.

23.2. Забезпечення виконання Кодексу

23.2.1. Сторони, що підписалися, мають забезпечити виконання положень Кодексу за допомогою політики, що ними проводиться, ухваленням законів, правил і норм відповідно до своїх повноважень і сфери відповідальності.

23.2.2. Нижченаведені статті (і відповідні примітки до них), що стосуються боротьби з допінгом, здійснюваної антидопінговою організацією, мають використовуватися сторонами, що підписалися, без внесення значних змін, за винятком незначних мовних змін, що стосуються назви організації, виду спорту, номерів розділів тощо

- Стаття 1. Визначення допінгу.
- Стаття 2. Порухення антидопінгових правил.
- Стаття 3. Докази застосування допінгу.

- Стаття 4.2.2. Особливі субстанції.
- Стаття 4.3.3. Зміст забороненого списку за визначенням ВАДА.
- Стаття 7.6. Залишення спорту.
- Стаття 9. Автоматичне анулювання індивідуальних результатів.
- Стаття 10. Санкції до спортсменів в індивідуальних видах спорту.
- Стаття 11. Наслідки для команд.
- Стаття 13. Апеляції, за винятком 13.2.2 і 13.5.
- Стаття 15.4. Взаємне визнання.
- Стаття 17. Термін давності.
- Стаття 24. Інтерпретація Кодексу.
- Додаток 1. Визначення.

Забороняється вносити додаткові положення до правил, розроблених стороною, що підписалася, якщо вони змінюють дію статей, перелічених у цьому розділі.

Примітка до статті 23.2.2: Ніщо в Кодексі не перешкоджає антидопінговій організації приймати і посилювати власні дисциплінарні правила щодо дій персоналу спортсмена, які пов'язані з допінгом, але не є порушенням антидопінгових правил відповідно до Кодексу. Наприклад, національні або міжнародні федерації можуть відмовитися відновити ліцензію тренерів у разі численних порушень антидопінгових правил спортсменами, яких він тренує.

23.2.3. Для забезпечення виконання Кодексу сторони, що підписалися, мають прагнути впроваджувати моделі кращих методів організації роботи, рекомендовані ВАДА.

23.3. Відповідність Кодексу

23.3.1. Дії сторін, що підписалися, вважатимуться невідповідними Кодексу до прийняття та забезпечення виконання положень Кодексу згідно зі статтями 23.1. і 23.2. Вони більше не вважатимуться відповідними Кодексу, якщо прийняття Кодексу буде відкликано.

23.4. Моніторинг відповідності Кодексу і Конвенції ЮНЕСКО

23.4.1. Відповідність Кодексу контролюватиметься ВАДА або іншою організацією, якщо це узгоджено з ВАДА. Відповідність положенням Конвенції ЮНЕСКО контролюватиметься, як це визначено Конференцією сторін Конвенції ЮНЕСКО і подальшими консультаціями з державними структурами

і ВАДА. ВАДА консультиватиме уряди з питань забезпечення виконання Кодексу сторонами, що підписалися, і консультиватиме сторони, що підписалися, з питань ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання урядів до Конвенції ЮНЕСКО.

23.4.2. Для сприяння проведенню моніторингу кожна сторона, що підписалася, має надавати ВАДА інформацію про свою відповідність Кодексу один раз на два роки і пояснення причини невідповідності.

23.4.3. Відмова сторони, що підписалася, надати за запитом ВАДА інформацію про відповідність Кодексу щодо статті 23.4.2 або відмова сторони, що підписалася, надати інформацію у ВАДА про відповідність іншим статтям Кодексу можуть розглядатися як недотримання Кодексу.

23.4.4. Всі доповіді ВАДА про дотримання Кодексу мають затверджуватися Радою засновників ВАДА. ВАДА має провести обговорення наявних проблем зі стороною, що підписалася, перед ухваленням рішення про те, що сторона, яка підписалася, не дотримує Кодекс. Будь-яка доповідь ВАДА з висновком про те, що сторона, яка підписалася, не дотримує Кодекс, має бути затверджена Радою засновників ВАДА на зборах, що проводяться після того, як стороні, що підписалася, буде надано можливість викласти доводи на письмі і подати Раді засновників. Ухвала Ради засновників ВАДА про те, що сторона, яка підписалася, не дотримує Кодекс, може бути оскаржена згідно зі статтею 13.5.

23.4.5. ВАДА має інформувати про відповідність Кодексу МОК, Міжнародний параолімпійський комітет, міжнародні федерації і оргкомітети великих міжнародних змагань. Ця інформація також має бути доступною для громадськості.

23.4.6. ВАДА має розглядати пояснення з приводу невідповідності Кодексу і в надзвичайних ситуаціях може рекомендувати МОК, Міжнародному параолімпійському комітету, міжнародним федераціям і оргкомітетам великих міжнародних змагань про тимчасове звільнення від відповідальності за невідповідність Кодексу.

Примітка до статті 23.4.6: ВАДА визнає, що серед сторін, які підписалися, і урядів будуть значні розбіжності в кваліфікації, ресурсах та юридичному контексті проведення антидопінгової діяльності. ВАДА братиме до уваги ці розбіжності при розгляді питання про відповідність організації Кодексу.

23.5. Додаткові наслідки невідповідності Кодексу для сторони, що підписалася

Невідповідність Кодексу будь-якої зі сторін, що підписалася, може призвести до відмови у наданні права на проведення спортивних заходів, як передбачено в статтях 20.1.8 (МОК), 20.3.10 (міжнародні федерації) і 20.6.6 (орґкомітети великих спортивних подій). Можуть вживатися і такі заходи, як, наприклад, вилучення офісів і посад у межах ВАДА; відхилення або відмова від розгляду будь-якої кандидатури на проведення міжнародного спортивного змагання в країні; відміна міжнародних спортивних змагань; символічні наслідки або інші наслідки, згідно з Олімпійською хартією.

Застосування таких санкцій може бути оскаржене в САС стороною, що підписалася, до якої було застосовано санкції, відповідно до статті 13.5.

23.6. Зміна Кодексу

23.6.1. ВАДА несе відповідальність за розвиток і вдосконалення Кодексу. Спортсмени, усі сторони, що підписалися, і уряди мають запрошуватися до участі в цьому процесі.

23.6.2. ВАДА має ініціювати внесення запропонованих поправок до тексту Кодексу, забезпечити проведення консультацій з отримуваних поправок і своїх відповідей на них, а також сприяти обміну думками і зворотному зв'язку між спортсменами, сторонами, що підписалися, і урядами для обговорення поправок, що рекомендуються.

23.6.3. Поправки до Кодексу після відповідних консультацій мають прийматися, якщо за це проголосують дві третини Ради засновників ВАДА, в тому числі більшість від частини Ради, що представляє уряди, і від тієї частини, яка представляє олімпійський рух, що має право голосу. Поправки мають набувати чинності через три місяці після їх ухвалення, якщо не передбачено інше.

23.6.4. Сторони, що підписалися, мають змінити свої правила, щоб упровадити Кодекс 2009 р. 1 січня 2009 р. або раніше, з тим, щоб він набув чинності 1 січня 2009 р. Сторони, що підписалися, мають ввести в дію будь-яку поправку до Кодексу, яка буде введена надалі, протягом одного року (1) після її ухвалення Радою засновників ВАДА.

23.7. Відкликання згоди прийняти Кодекс

Сторони, що підписалися, можуть відкликати свою згоду прийняти Кодекс, письмово повідомивши ВАДА про свій намір відкликати свою згоду за 6 місяців до відкликання.

Стаття 24. Інтерпретація Кодексу

24.1 Офіційний текст Кодексу має бути затверджений ВАДА і опублікований англійською і французькою мовами. У разі будь-яких невідповідностей між англійською і французькою версіями такою, що превалює, вважатиметься англійська.

24.2. Примітки, що супроводжують різні положення Кодексу, покликані допомогти в його інтерпретації.

24.3. Кодекс має тлумачитися як незалежний і автономний текст, без відсилань до законів і норм, прийнятих сторонами, що підписалися, або урядами.

24.4. Заголовки, що використовуються для різних частин і статей Кодексу, наведені виключно для зручності, не є невід'ємною частиною змісту Кодексу і жодним чином не повинні впливати своїми формулюваннями на положення Кодексу, яких вони стосуються.

24.5. Цей Кодекс не має зворотної сили, він не застосовується до подій, що сталися до його прийняття і введення в дію стороною, що підписалася, через власні правила. Проте порушення антидопінгових правил, які мали місце до прийняття Кодексу, продовжуватимуть вважатися «першими порушеннями» або «повторними порушеннями» для визначення санкцій за статтею 10 у разі подальших порушень антидопінгових правил після прийняття Кодексу.

24.6. Розділ «Цілі, сфера застосування і структура Всесвітньої антидопінгової програми і Кодексу» та додаток 1 «Визначення» мають вважатися невід'ємними частинами Кодексу.

Стаття 25. Перехідні положення

25.1. Загальне застосування Кодексу 2009

Загальне застосування Кодексу 2009 у повному обсязі має розпочатися з 1 січня 2009 р. (так звана «Дата набуття чинності»).

25.2. Відсутність зворотної сили, якщо тільки не застосовується принцип **Lex Mitior**

Кожен випадок порушення антидопінгових правил, що передує «даті набуття чинності», і випадок порушення антидопінгових правил, який став відомим

після «дати набуття чинності», але трапився до неї, має розглядатися за правилами, що діяли на той час, коли, як припускається, сталося порушення, якщо тільки комісія, яка проводить слухання, не вважає за потрібне застосувати за даних обставин принцип *Lex Mitior*.

25.3. Застосування положень Кодексу до рішень, ухвалених до набуття чинності Кодексу 2009

У тих випадках, коли остаточну ухвалу про порушення антидопінгових правил було винесено до дати набуття чинності Кодексу, а спортсмен або інша особа продовжують відбувати дискваліфікацію з дати набуття чинності Кодексу, вони можуть звернутися до антидопінгової організації, відповідальної за обробку результатів у зв'язку з антидопінговим порушенням, з проханням розглянути питання про скорочення терміну дискваліфікації на основі Кодексу 2009. Таке звернення має бути зроблене до закінчення терміну дискваліфікації. Рішення, ухвалене антидопінговою організацією, може бути оскаржене згідно зі статтею 13.2. Кодекс 2009 р. не повинен застосовуватися до тих випадків порушення антидопінгових правил, коли остаточну ухвалу щодо порушення антидопінгових правил було винесено, а термін дискваліфікації закінчився.

25.4. Особливі порушення, зроблені до прийняття Кодексу

З метою застосування статті 10.7.1 до порушення антидопінгових правил, що сталося до прийняття Кодексу, якщо відповідно до Кодексу 2009 виявлена в організмі субстанція належить до особливих субстанцій, а термін дискваліфікації був менш як два (2) роки, до порушення, що сталося до прийняття Кодексу, має застосовуватися скорочена санкція (CoC).

Примітка до статті 25.4: У ситуаціях, що відрізняються від описаної в статті 25.4, коли остаточна ухвала, згідно з якою порушення антидопінгових правил сталося до прийняття Кодексу або під час дії Кодексу, але до прийняття Кодексу 2009 і коли призначений термін дискваліфікації повністю закінчився, Кодекс 2009 не може бути використаний для перекваліфікації колишніх порушень.

25.5 Додаткові поправки до Кодексу

Будь-які додаткові поправки до Кодексу набувають чинності відповідно до статті 23.6.

ДОДАТОК 1: ВИЗНАЧЕННЯ

АДАМС [ADAMS – Anti-Doping Administration & Management System]. АДАМС (Система антидопінгового адміністрування і менеджменту) – це система, призначена для керування базою даних, розміщеною в Інтернеті, шляхом введення, зберігання, поширення даних і складання звітів, розроблена для надання допомоги засновникам і ВАДА в їх антидопінговій діяльності за дотримання законодавства про захист інформації.

Антидопінгова організація [Anti-Doping Organization]. Сторона, що підписалася, відповідальна за розробку правил, спрямованих на ініціацію, реалізацію і дієвість будь-якої частини процесу допінг-контролю. Зокрема, антидопінговими організаціями є Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний параолімпійський комітет, інші оргкомітети великих міжнародних змагань, які проводять тестування на своїх змаганнях, ВАДА, міжнародні федерації та національні антидопінгові організації.

Анулювання [Disqualification]. Див. **Наслідки порушення антидопінгових правил.**

Атиповий результат [Atypical Finding]. Повідомлення з лабораторії або іншої структури, схваленої ВАДА, про результат, який відповідно до міжнародного стандарту для лабораторій та інших технічних документів, потребує подальших досліджень, перш ніж визнати його несприятливим результатом аналізу.

ВАДА [WADA – World Anti-Doping Agency]. Всесвітнє антидопінгове агентство.

Використання [Use]. Використання, застосування, вживання, введення ін'єкційним шляхом, а також застосування будь-яким іншим способом будь-чого, що належить до заборонених субстанцій і заборонених методів.

Відсутність провини або халатності [No Fault or Negligence]. Ситуація, коли встановлюється факт незнання спортсменом і неможливості дізнатися або запідозрити, навіть уживши всіх можливих запобіжних засобів, про те, що він використовував або йому було призначено заборонену субстанцію або заборонений метод.

Володіння [Possession]. Реальне, фізичне володіння або доказове непряме володіння (яке має місце, коли особа має ексклюзивний контроль над забороненою субстанцією чи методом або приміщеннями, де знаходиться заборонена субстанція чи застосовується заборонений метод); проте за умови,

що, якщо особа не має зазначеного вище ексклюзивного контролю, непряме володіння має місце лише тоді, коли особа знала про наявність забороненої субстанції або методу і мала намір встановити такий контроль. Порушенням антидопінгових правил на підставі тільки володіння не можуть вважатися випадки, коли особа, володіючи забороненою субстанцією або методом, до отримання будь-якого повідомлення про порушення антидопінгових правил, зробить конкретні кроки з метою показати, що вона ніколи не мала наміру володіти забороненою субстанцією або методом, ясно заявивши про таку відмову антидопінгової організації. Незважаючи на деякі суперечності цього визначення, купівля забороненої субстанції або забороненого методу (в тому числі купівля через електронні або інші засоби) вважається володінням забороненим методом або субстанцією для особи, яка зробила таку покупку.

Примітка до визначення терміну «Володіння»: За цим визначенням стероїди, виявлені в автомобілі спортсмена, означатимуть порушення, крім тих випадків, коли спортсмен доведе, що хтось інший користувався його автомобілем. У такому разі антидопінгова організація має встановити, що навіть якщо спортсмен не мав ексклюзивного контролю над автомобілем, він знав про стероїди і мав намір встановити контроль над ними. Таким самим чином, якщо в домашній аптеці спортсмена, до якої мали доступ спортсмен та його дружина, виявлено стероїди, антидопінгова організація має встановити, що спортсмен знав про наявність стероїдів в аптеці і мав намір встановити над ними контроль.

Дискваліфікація [Ineligibility]. Див. **Наслідки порушення антидопінгових правил.**

Допінг-контроль [Doping Control]. Усі стадії та процеси, починаючи з планування тестування і закінчуючи остаточним розглядом апеляції, включаючи всі стадії та процеси між ними, такі, як надання інформації про місцезнаходження, збір і транспортування проб, лабораторні дослідження, запит на терапевтичне використання, обробка результатів і проведення слухань.

Заборонена субстанція [Prohibited Substance]. Будь-яка субстанція, наведена в Забороненому списку.

Заборонений метод [Prohibited Method]. Будь-який метод, включений до Забороненого списку.

Заборонений список [Prohibited List]. Список, що встановлює перелік заборонених субстанцій і заборонених методів.

Змагальний період [*In-Competition*]. Якщо не зазначено інше в правилах міжнародної федерації або іншої відповідної антидопінгової організації, то «змагальний період» означає відрізок часу, що починається за дванадцять годин до змагань, в якому спортсменові належить брати участь, до кінця змагання і процесу збору проб, що відноситься до цього змагання.

Змагання [*Competition*]. Одиночне змагання, матч, гра або одиночний атлетичний вид. Наприклад, баскетбольний матч або фінал забігу на 100 метрів на Олімпіаді. Для багатоетапних гонок та інших спортивних змагань, де призи розігруються щодня або з іншими проміжками, відмінності між змаганням і спортивною подією встановлюватимуться відповідно до правил, прийнятих у певній міжнародній федерації.

Індивідуальний вид спорту [*Individual Sport*]. Будь-який вид спорту, який не є командним.

Істотне сприяння [*Substantial Assistance*]. Згідно зі статтею 10.5.3, особа, що істотно сприяє, повинна: 1) письмово з власним підписом надати інформацію, що стосується порушення антидопінгових правил, якою вона володіє і 2) повною мірою сприяти розслідуванню та офіційному розгляду будь-якого випадку, пов'язаного з цією інформацією, включаючи, наприклад, надання свідчень на слуханнях, якщо надійде відповідний запит від антидопінгової організації або комісії, яка проводить слухання. Надана інформація має заслуговувати на довіру і бути важливою для розслідування випадку, за яким було порушено справу, або, якщо справу ще не порушено, має надати достатні підстави для порушення такої справи.

Кодекс [*Code*]. Всесвітній антидопінговий кодекс.

Командний вид спорту [*Team Sport*]. Вид спорту, в якому дозволена заміна учасників команд під час змагань.

Конвенція ЮНЕСКО [*UNESCO Convention*]. Міжнародна Конвенція про боротьбу з допінгом у спорті, прийнята 33-ю сесією Генеральної конференції ЮНЕСКО 19 жовтня 2005 р., включаючи поправки, прийняті державами-учасниками Конвенції, а також Конференцією сторін Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті.

Маркер [*Marker*]. Складна субстанція, група таких субстанцій або біологічні параметри, які свідчать про застосування забороненої субстанції або забороненого методу.

Метаболіт [Metabolite]. Будь-яка субстанція, що утворилася в процесі біотрансформації.

Міжнародна спортивна подія [International Event]. Спортивна подія, за проведення якої відповідає або на яку призначає технічний персонал Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний параолімпійський комітет, міжнародна федерація, оргкомітет великого міжнародного змагання або інша міжнародна спортивна організація.

Міжнародний стандарт [International Standard]. Стандарт, прийнятий ВАДА на підтримку Кодексу. Відповідність міжнародному стандарту (на відміну від іншого альтернативного стандарту, встановленого порядку або процедури) має слугувати достатньою підставою при визначенні того, була та або інша процедура, що належить до міжнародного стандарту, проведена належним чином. Міжнародні стандарти мають включати будь-які технічні документи, видані відповідно до міжнародних стандартів.

Наслідки порушення антидопінгових правил [Consequences of Anti-Doping Rules Violations] (див. також **Анулювання, Дискваліфікація, Тимчасове відсторонення**). Порушення спортсменом або іншою особою антидопінгових правил можуть спричинити одне або більше з таких наслідків: а) **анулювання** – відміна результатів спортсмена в якому-небудь змаганні або спортивній події з вилученням усіх нагород, очок і призів; б) **дискваліфікація** – відсторонення спортсмена або іншої особи на певний термін від участі в будь-яких змаганнях, або іншій спортивній діяльності, або відмова в наданні фінансування, як це передбачено в статті 10.9; в) **тимчасове відсторонення** – тимчасове усунення спортсмена від участі в змаганнях до винесення завершальної ухвали на слуханнях, що проводяться відповідно до статті 8 («Право на справедливі слухання»).

Національна антидопінгова організація [National Anti-Doping Organization]. Організація, визначена кожною країною, яка має повноваження і відповідає за прийняття та реалізацію антидопінгових правил, здійснення збору проб, обробку результатів тестування, проведення слухань; усе – на національному рівні. Сюди ж належить організація, яка може бути уповноважена низкою країн бути регіональною антидопінговою організацією для цих країн. Якщо це призначення не було зроблене компетентними органами державної влади, то такою структурою мають бути національний олімпійський комітет або уповноважена ним структура.

Національна спортивна подія [*National Event*]. Спортивна подія за участю спортсменів міжнародного і національного рівнів, що не є міжнародною спортивною подією.

Національний олімпійський комітет [*National Olympic Committee*]. Організація, визнана Міжнародним олімпійським комітетом. Поняття «Національний олімпійський комітет» стосується також національних спортивних конфедерацій у тих країнах, де функції національного олімпійського комітету з боротьби з допінгом у спорті беруть на себе національні спортивні конфедерації.

Незалежна програма спостережень [*Independent Observer Program*]. Група спостерігачів під егідою ВАДА, яка спостерігає і може керувати процесом допінг-контролю на конкретних змаганнях, а також подає звіт про свої спостереження.

Незначні вина або халатність [*No Significant Fault or Negligence*]. Надання спортсменом фактів, які свідчать, що його провина або халатність, розглянуті з урахуванням усіх обставин і зважаючи на критерії формулювання «відсутність провини або халатності», є незначною у зв'язку з порушенням антидопінгових правил.

Неповнолітній [*Minor*]. Будь-яка особа, яка не досягла віку повноліття, відповідно до законодавства країни проживання.

Несприятливий результат аналізу [*Adverse Analytical Finding*]. Повідомлення з лабораторії або іншої структури, визнаної ВАДА, що відповідно до міжнародного стандарту для лабораторій і відповідних технічних документів у пробі виявлено заборонену субстанцію або її метаболіти чи маркери (в тому числі підвищені кількості ендогенних субстанцій), або отримано доказ використання забороненого методу.

Оргкомітети великих міжнародних змагань [*Major Event Organizations*]. Континентальні асоціації національних олімпійських комітетів та інші міжнародні організації, що об'єднують декілька видів спорту, відповідальні за проведення континентальних, регіональних та інших міжнародних спортивних подій.

Особа [*Person*]. Фізична особа або організація чи інший об'єкт.

Період проведення змагань [*Event Period*]. Час між початком і закінченням спортивної події, як він встановлений організацією, що його проводить.

Персонал спортсмена [*Athlete Support Personnel*]. Будь-який тренер, педагог, менеджер, агент, технічний персонал команди, офіційна особа, медичний, парамедичний персонал, батько або будь-яка інша особа, яка працює зі спортсменом, надає йому медичну допомогу або допомагає спортсменові при підготовці й участі в спортивних змаганнях.

Позазмагальне тестування [*Out-of-Competition*]. Будь-який допінг-контроль, який не є змагальним.

Попередні слухання [*Provisional Hearing*]. Термінові вкорочені слухання, передбачені статтею 7.5, які проводяться перед слуханням за статтею 8 (Право на неупереджене слухання), дають спортсменові можливість отримати повідомлення і бути почутим або в усній, або у письмовій формі.

Проба [*Sample or Specimen*]. Будь-який біологічний матеріал, що збирається з метою проведення допінг-контролю.

Примітка: Дехто робить заяви, що збір проб крові суперечить догматам деяких релігійних або культурних груп. Встановлено, що для таких заяв немає жодних підстав.

Публічне обнародування або публічний звіт [*Publicly Disclose or Publicly Report*]. Поширення або розподіл інформації серед громадськості або осіб, за винятком тих із них, які мають бути поінформованими раніше, згідно зі статтею 14.

Пул тестування, що реєструється [*Registered Testing Pool*]. Список спортсменів вищого рівня, що складається окремо кожною міжнародною федерацією і національною антидопінговою організацією, як для змагального, так і позазмагального тестування, є частиною плану збору проб для певної міжнародної федерації або організації. Кожна міжнародна федерація публікує список тих спортсменів, які внесені до пулу тестування, що реєструється, або поіменно, або зазначаючи чіткі специфічні критерії.

Раптовий контроль [*No Advance Notice*]. Допінг-контроль, що проводиться без попереднього повідомлення спортсмена, коли спортсмен супроводжується шапероном з моменту отримання повідомлення до здачі проб.

Розповсюдження [*Trafficking*]. Продаж, передача, транспортування, пересилання, доставка або роздача заборонених субстанцій або забороненого методу (безпосередньо, через електронні або інші засоби) спортсменом, персоналом спортсмена чи будь-якою іншою особою, що знаходиться під

юрисдикцією антидопінгової організації, будь-якій третій стороні. Це визначення не має стосуватися дій добросовісного медичного персоналу, який застосовує заборонені субстанції за медичними показаннями для лікування або з іншими виправданими цілями. Також це визначення не має включати дії з субстанціями, дозволеними для використання в позазмагальний період, якщо обставини підтверджують, що не було наміру використовувати заборонені субстанції в немедичних цілях і незаконних терапевтичних цілях.

CAC [*Court of Arbitration for Sport*]. Спортивний арбітражний суд.

Спортивна подія [*Event*]. Серія окремих змагань, що проводяться як єдине ціле однією організацією (наприклад, Олімпійські ігри, чемпіонати світу FINA – Міжнародної федерації плавання або Панамериканські ігри).

Спортсмен [*Athlete*]. Будь-яка особа, котра займається спортом на міжнародному (як це встановлено кожною міжнародною федерацією) або національному рівні (як це встановлено кожною національною антидопінговою організацією, включаючи не тільки осіб, які входять до пулу тестування, що реєструється), і будь-який інший учасник змагання, що знаходиться під юрисдикцією сторони, яка підписалася, або іншої спортивної організації, що прийняла Кодекс. Усі положення Кодексу, включаючи, наприклад, тестування і дозвіл на терапевтичне використання, мають застосовуватися до спортсменів міжнародного і національного рівнів. Національні антидопінгові організації можуть проводити тестування і застосовувати антидопінгові правила до спортсменів різних рівнів: від учасників масових змагань до спортсменів високого рівня, які нині не виступають і в найближчому майбутньому не виступатимуть на національному рівні. Національні антидопінгові організації, проте, не мають застосовувати всі положення Кодексу до таких осіб. Для допінг-контролю спортсменів, які не належать до міжнародного або національного рівня, можуть бути розроблені спеціальні національні правила, що не суперечать Кодексу. Таким чином, у країні може бути ухвалене рішення проводити тестування учасників масових змагань, але не вимагати при цьому надання запитів на терапевтичне використання або інформації про місцезнаходження. Так само оргкомітет великого міжнародного змагання, в якому беруть участь спортсмени рівня нижче, ніж міжнародний або національний, може вирішити проводити тестування учасників, але не вимагати заздалегідь запиту на терапевтичне використання або інформацію про місцезнаходження. Згідно зі статтею 2.8 (Призначення або Спроба призначення) і з метою збору інформації та розробки антидопінгових освітніх програм, будь-яка особа, що бере участь у змаганнях, які проводяться під юрисдикцією сторони, що підписалася, уряду або іншої спортивної організації, що прийняла Кодекс, вважається спортсменом.

Примітка: Це визначення роз'яснює, що всі спортсмени, які виступають на міжнародному і національному рівнях, підпадають під дію антидопінгових правил, викладених у Кодексі, причому мають бути наведені точні визначення понять «Змагання міжнародного рівня» і «Змагання національного рівня» для внесення цих понять до антидопінгових правил відповідно міжнародних федерацій і національних антидопінгових організацій. На національному рівні антидопінгові правила, розроблені відповідно до Кодексу, мають застосовуватися, як мінімум, до всіх членів національних команд і до всіх осіб, допущених до участі в національних чемпіонатах у будь-якому виді спорту. Проте це не означає, що всі ці спортсмени мають бути включені до пулу тестування, що реєструється, національної антидопінгової організації. Також це визначення дає змогу кожній національній антидопінговій організації, за її бажанням, розширити програму допінг-контролю, включивши туди спортсменів, які беруть участь у змаганнях нижчих рівнів. Учасники змагань усіх рівнів повинні мати перевагу в забезпеченні інформацією з питань боротьби з допінгом і антидопінговими освітніми програмами.

Спортсмен міжнародного рівня [International-Level Athlete]. Спортсмен, включений однією або кількома міжнародною федерацією до реєстрованого пулу тестування цієї федерації.

Спроба [Attempt]. Навмисна участь у діях, що є значущою ланкою в діяльності, спрямованої на порушення антидопінгових правил. Умовою того, що порушення антидопінгових правил не вважатиметься таким тільки на підставі спроби порушення, буде відмова від участі в спробі до того, як про неї стане відомо третій стороні, не залученій до спроби.

Сторони, що підписалися [Signatories]. Організації, що підписали Кодекс і погодилися дотримувати викладені в ньому принципи й правила, в тому числі Міжнародний олімпійський комітет, міжнародні федерації, Міжнародний параолімпійський комітет, національні олімпійські комітети, національні параолімпійські комітети та оргкомітети великих змагань, національні антидопінгові організації та ВАДА.

Тестування [Testing]. Частина процесу допінг-контролю, що включає план збору проб, збір проб, поводження з ними, а також доставку проб до лабораторії.

Тимчасове відсторонення [Provisional Suspension]. Див. **Наслідки порушення антидопінгових правил.**

Учасник [*Participant*]. Будь-який спортсмен або особа, що належить до персоналу спортсмена.

Фальсифікація [*Tampering*]. Зміна з незаконною метою і/або незаконним способом; незаконний вплив; незаконне втручання; перешкода; введення в оману; шахрайство з метою зміни результатів; перешкода проведенню передбачених антидопінговою організацією процедур; надання антидопінговій організації недостовірної інформації.

Цільове тестування [*Target Testing*]. Відбір спортсменів для тестування, коли спортсмени або групи спортсменів відбираються для тестування не випадковим чином у спеціально вибраний час.